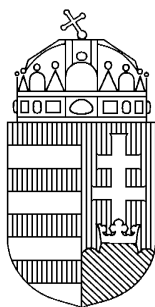

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2003. május 13.,
kedd

50. szám

Ára: 1120,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

2003: XXV. tv.	A Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 2001. június 20-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről	4540
2003: XXVI. tv.	Az Országos Területrendezési Tervről	4560
64/2003. (V. 13.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Kormánya között a magyar—ukrán államhatár szolgálati célú átlépéséhez szükséges okmányok egységesítéséről szóló, Kijevben, 2002. február 6-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről	4589
25/2003. (V. 13.) ESZCSM r.	A hivatásos gondnoki feladatot ellátó személyek képzési előírásairól	4595
23/2003. (V. 13.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	4597
76/2003. (V. 13.) KE h.	Miniszterek felmentéséről	4602
77/2003. (V. 13.) KE h.	Politikai államtitkár felmentéséről	4602
78/2003. (V. 13.) KE h.	Miniszterek kinevezéséről	4602

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2003. évi XXV. törvény

**a Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi
Köztársaság* között a kettős adóztatás elkerüléséről
a jövedelem- és a vagyonadók területén
Budapesten, 2001. június 20-án aláírt
Egyezmény kihirdetéséről****

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén, Budapesten, 2001. június 20-án aláírt Egyezményt e törvénnyel hirdeti ki.

(Az Egyezmény megerősítő okiratait Belgrádban a 2002. év december 13. napján cserélték ki.)

2. § Az Egyezmény angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

**„CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC
OF HUNGARY AND THE FEDERAL REPUBLIC
OF YUGOSLAVIA FOR THE AVOIDANCE
OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT
TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL**

THE REPUBLIC OF HUNGARY AND THE
FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA

desiring to conclude a Convention for the avoidance of
double taxation with respect to taxes on income and on
capital, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are
residents of one or both of the Contracting States.

* A Jugoszláv Szövetségi Köztársaság elnevezése 2003. február 4-én
„Szerbia és Montenegró”-ra változott.

** A törvényt az Országgyűlés a 2003. április 28-i ülésnapján fogad-
ta el.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and
on capital imposed on behalf of a Contracting State or of
its political subdivisions or local authorities, irrespective
of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on
capital all taxes imposed on total income, on total capital,
or on elements of income or of capital, including taxes on
gains from the alienation of movable or immovable
property, taxes on the total amounts of wages or salaries
paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall
apply are in particular:

in Yugoslavia:

- (1) the tax on profit;
- (2) the tax on income;
- (3) the tax on capital;
- (4) the tax on revenue from international transport

(hereinafter referred to as „Yugoslav tax”);

in Hungary:

- (1) the personal income tax;
- (2) the corporate tax;
- (3) the dividend tax;
- (4) the land parcel tax;
- (5) the building tax

(hereinafter referred to as „Hungarian tax”).

4. The Convention shall apply also to any identical or
substantially similar taxes which are imposed after the date
of signature of the Convention in addition to, or in place
of, the existing taxes. The competent authorities of the
Contracting States shall notify each other of any
substantial changes which have been made in their
respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention:

(1) the term „Yugoslavia” means the Federal Republic
of Yugoslavia and when used in a geographical sense it
means the land territory of Yugoslavia, its internal sea
waters and the belt of the territorial sea, the air space
thereover, as well as the seabed and subsoil of the part of
the high sea outside the outer limit of the territorial sea
over which Yugoslavia exercises its sovereign rights for the
purpose of exploration and exploitation of their natural

resources in accordance with its internal legislation and international law;

(2) the term „Hungary” means the Republic of Hungary and when used in a geographical sense means the territory of the Republic of Hungary;

(3) the terms „a Contracting State” and „the other Contracting State” mean Yugoslavia or Hungary, as the context requires;

(4) the term „national” means:

— any individual possessing the nationality of a Contracting State;

— any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

(5) the term „person” includes an individual, a company and any other body of persons;

(6) the term „company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(7) the terms „enterprise of a Contracting State” and „enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(8) the term „international traffic” means any transport by a ship, boat, aircraft or road-transport vehicle operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship, boat, aircraft or road-transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;

(9) the term „competent authority” means:

— in the case of Yugoslavia, the Federal Ministry of Finance or its authorized representative;

— in the case of Hungary, the Minister of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State, any term not defined therein shall have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies and meaning under the applicable tax laws of that State, will be prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term „resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation,

place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State, or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(1) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(2) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

(3) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

(4) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term „permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term „permanent establishment” includes especially:

(1) a place of management;

(2) a branch;

(3) an office;

(4) a factory;

(5) a workshop, and

(6) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term „permanent establishment” shall be deemed not to include:

(1) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(2) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(3) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(4) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(5) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(6) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (1) to (5) provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person — other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies — is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise) shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term „immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats, aircraft and road-transport vehicles shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the

other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

INTERNATIONAL TRAFFIC

1. Profits from the operation of ships, boats, aircraft or road-transport vehicles in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship or boat, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home

harbour of the ship or boat is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship or boat is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where

(1) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(2) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

(1) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

(2) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations, if necessary.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term „dividends” as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the

Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation, if necessary.

3. The term „interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation, if necessary.

3. The term „royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships, boats, aircraft or road-transport vehicles operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships, boats, aircraft or road-transport vehicles, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term „professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

*Article 15**DEPENDENT PERSONAL SERVICES*

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(1) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and

(2) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and

(3) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, boat, aircraft or road-transport vehicle operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

*Article 16**DIRECTORS' FEES*

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

*Article 17**ARTISTES AND SPORTSMEN*

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his

personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or sportsman is exercised provided that this activity is supported in a considerable part out of public funds of this State or of the other State or the activity is exercised under a cultural agreement or within the framework of a cultural or sports exchange programme approved by both Contracting States. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State in which the artiste or the sportsman is a resident.

*Article 18**PENSIONS*

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 pensions and other similar remuneration paid under the compulsory pension system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in the first mentioned Contracting State.

*Article 19**GOVERNMENT SERVICE*

1. (1) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(2) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

— is a national of that State; or

— did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

STUDENTS

1. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. In respect of grants, scholarships and remuneration from employment not covered by paragraph 1, a student or business apprentice referred to in paragraph 1 shall, in addition, be entitled during such education or training to the same exemptions, reliefs or reductions in respect of taxes available to residents of the Contracting State which he is visiting.

Article 21

PROFESSORS AND RESEARCHERS

1. An individual who visits a Contracting State for the purpose of teaching or carrying out research at a university, college, school or other recognized educational institution in that State and who is or was immediately before that visit a resident of the other Contracting State, shall be exempt from taxation in the first-mentioned Contracting State on remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date of his first visit for that purpose, provided that such remuneration arise from sources outside that State.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships, boats, aircraft and road-transport vehicles operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships, boats, aircraft and road-transport vehicles shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 24

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Yugoslavia, double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Yugoslavia derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this

Convention, may be taxed in Hungary, Yugoslavia shall allow:

— as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Hungary;

— as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Hungary.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Hungary.

2. In Hungary, double taxation shall be eliminated as follows:

(1) Where a resident of a Hungary derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Yugoslavia, Hungary shall, subject to the provisions of sub-paragraph (2) and paragraph 3 exempt such income or capital from tax;

(2) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11 and 12, may be taxed in Yugoslavia, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Yugoslavia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Yugoslavia.

3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

4. For the purpose of allowance as a credit in a Contracting State the tax paid in the other Contracting State shall be deemed to include the tax which is otherwise payable in that other State but has been reduced or waived by that State under its legal provisions for tax incentives.

Article 25

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to

residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of Article 9, paragraph 6 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall apply to the taxes referred to in Article 2.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a

national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention, in particular for the prevention of fraud or evasion of such taxes. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. The information received shall be treated as secret on request of the Contracting State giving the information.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(1) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(2) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(3) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged.

2. The Convention shall enter into force on the date of exchange of instruments of ratification and its provisions shall have effect in respect of the taxes on income derived and the taxes on capital owned in each fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year following that in which the instruments of ratification have been exchanged.

3. From the date when this Convention shall have effect, in the mutual relations between the Federal Republic of Yugoslavia and the Republic of Hungary, the application of the „Convention between the Socialist Federal Republic of Yugoslavia and the Hungarian People's Republic for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital”, signed at Budapest on 17th October 1985 shall cease to have effect.

Article 30

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting States may terminate the Convention, through diplomatic channels,

by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the fifth year from the date of entry into force of the Convention. In such event, the Convention shall cease to have effect in respect of taxes on income derived and the taxes on capital owned in each fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year following that in which the notice of termination has been given.

IN WITNESS whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at Budapest this 20 day of June 2001 in two originals, in English language, both originals being equally authentic.

FOR THE REPUBLIC
OF HUNGARY

FOR THE FEDERAL
REPUBLIC
OF YUGOSLAVIA

**Egyezmény a Magyar Köztársaság
és a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság között
a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem-
és a vagyonadók területén**

A Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és vagyonadók területén, megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket a beszedés módjára való tekintet nélkül az egyik Szerződő Állam vagy politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy vagyon részei után vetnek ki, ideértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által

fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövelési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

Jugoszláviában:

(1) a nyereségadó,

(2) a jövedelemadó,

(3) a vagyonadó,

(4) a nemzetközi szállításból származó jövedelem adója

(a továbbiakban: „jugoszláv adó”),

Magyarországon:

(1) a személyi jövedelemadó,

(2) a társasági adó,

(3) az osztalékadó,

(4) a telekadó,

(5) az építményadó

(a továbbiakban: „magyar adó”).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott lényeges változtatásokról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában:

(1) a „Jugoszlávia” kifejezés a Jugoszláv Szövetségi Köztársaságot jelenti, és földrajzi értelemben véve Jugoszlávia szárazföldjét, beltengerét és a parti tenger tengersizorását, a felette levő légteret, valamint a nyílt tenger parti tenger legkülső határán kívüli részének a tengerfenekét és altalaját, amely felett Jugoszlávia azok természeti kincseinek feltárása és kiaknázása céljából belső jogszabályaival és a nemzetközi joggal összhangban szuverén jogait gyakorolja;

(2) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben véve a Magyar Köztársaság területét jelenti;

(3) „az egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Jugoszláviát vagy Magyarországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

(4) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:

— minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Államban állampolgársággal rendelkezik;

— minden olyan jogi személyt, társulást, egyesület vagy más jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból nyeri;

(5) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesület;

(6) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintendők;

(7) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(8) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállítást végző jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót, légi járművet vagy a közúti szállítást végző járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

(9) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:

— Jugoszlávia esetében a Pénzügyminisztériumot vagy meghatalmazott képviselőjét;

— Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer és ezen Állam adójogszabályai szerinti meghatározás lesz az irányadó az Állam egyéb jogszabályaiban található meghatározással szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, bejegyzésének helye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles, és ezen kívül magában foglalja ezt az Államot és annak bármely politikai egységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magába azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(1) csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyen állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a léteérdekek központja);

(2) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van léteérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(3) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(4) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem magánszemély mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

(1) az üzletvezetés helyét;

(2) a fiókot;

(3) az irodát;

(4) a gyártelepet;

(5) a műhelyt; és

(6) a bányát, az olaj- és földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési terület, az építkezési vagy szerelési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha az tizenkét hónapnál tovább tart.

4. E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephely”-nek:

(1) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy leszállítása céljára;

(2) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljára;

(3) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

(4) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;

(5) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;

(6) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az (1)–(5) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy — kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései alkalmazandók — egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és felhatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön, akkor úgy tekintendő, hogy ennek a vállalkozásnak telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyontól származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket és az állattállományt, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot; hajók, légi járművek és közúti szállítást végző járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyontól származó jövedelemre és önálló tevékenység gyakorlására szolgáló ingatlan vagyontól származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik Államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló

feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a Cikkeknél a rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi forgalom

1. A hajók, légi járművek vagy közúti szállítást végző járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajón van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője található, vagy ha nincs ilyen hazai kikötő, akkor abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

(1) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

(2) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

(1) az osztalék bruttó összegének 5%-át, ha a haszonhúzó egy olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 25%-os közvetlen részesedéssel bír;

(2) az osztalék bruttó összegének 15%-át minden más esetben.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai, amennyiben szükséges, kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

E bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból — kivéve a hitelkövetelések — származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adózási

jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos elbánás alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet végez ebben a másik Államban egy ott lévő bázis segítségével, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez a kamat ebben a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kamat haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai, amennyiben szükséges, kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. E Cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta hitelkövetelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat. E Cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet folytat ebben a másik Államban egy ott lévő állandó bázis segítségével, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. A kamatot az egyik Szerződő Államban keletkezőnek kell tekinteni, ha a kifizető ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Mindazonáltal, ha a kamatot fizető személynek, akár belföldi illetőségű valamely Szerződő Államban, akár nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban az adósság, amelynek alapján a kamatot fizetik, felmerült és ezt a kamatterhet az a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor a kamatot abban a Szerződő Államban kell keletkezőnek tekinteni, melyben a telephely vagy állandó bázis található.

6. Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója, vagy kettejük és egy harmadik személy között különleges kapcsolat áll fenn, és emiatt a kamat összege ahhoz a követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ilyen esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez a jogdíj ebben a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a jogdíj haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai, amennyiben szükséges, kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások — beleértve a mozgóképfilmeket, televíziós vagy rádióközvetítésre szolgáló filmeket, kép- vagy hanghordozó szalagokat — szerzői joga, bármilyen szabadalom, védjegy, minta vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás használatának vagy használati jogának vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelés használatának vagy használati jogának vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatra vonatkozó információkért ellenértékeként fizetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet végez ebben a másik Államban egy ott lévő bázis segítségével, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Jogdíj akkor tekintendő a Szerződő Államban keletkezőnek, ha a kifizető ebben a Szerződő Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésére vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abban az Államban keletkezőnek tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj haszonhúzója, vagy kettejük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és a jogdíj összege, azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ilyen esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

13. Cikk

Vagyon elidegenítéséből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az a nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy önálló tevékenység végzése céljára a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az ilyen telephelynek (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik Államban.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek vagy közúti szállítást végző járművek, vagy az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti szállítást végző járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Önálló tevékenység

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy más önálló tevékenységből származó jövedelme csak ebben az Államban adóztható, kivéve, ha a személynek tevékenysége kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésére. Amennyiben ilyen állandó bázissal rendelkezik, a jövedelem megadóztatható a másik Államban, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló tevékenység

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló tevékenységért kap, csak ebben az Államban adóztható, kivéve, ha a tevékenységet a másik Szer-

zöldő Államban végzik. Amennyiben a tevékenységet ott végzik, úgy az ezért kapott térítés megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló tevékenységre tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, ha

(1) a kedvezményezett a másik Államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

(2) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

(3) a díjazást nem a munkaadónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállítást végző jármű, fedélzetén végzett nem önálló tevékenységért járó díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy bármely hasonló szervének tagja, megadóztatható ebben a másik Államban.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, színpadí, film-, rádiós, televíziós vagy zeneművészként, sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységből, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységből származó jövedelem nem magánál az előadóművésznél vagy a sportolónál, hanem egy másik személynél jelentke-

zik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelmet ki kell venni az adózás alól abban a Szerződő Államban, amelyikben az előadóművész vagy sportoló tevékenysége kifejtésre kerül, feltéve, hogy ezt a tevékenységet jelentős részben ennek az Államnak vagy a másik Államnak közalapjaiból támogatják vagy a tevékenységet kulturális megállapodás vagy kulturális vagy sport csereprogram keretében végzik, amelyet mind a két Szerződő Állam jóváhagyott. Ilyen esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben az előadóművész vagy sportoló belföldi illetőségű.

18. Cikk

Nyugdíjak

1. A 19. Cikk 2. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyeket az egyik Szerződő Állam kötelező nyugdíjrendszere alapján fizetnek korábbi munkaviszonyra tekintettel a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek, csak az elsőként említett Szerződő Államban adóztathatók.

19. Cikk

Köszölgát

1. (1) Fizetések, bérek és más, nem nyugdíj jellegű díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam, vagy politikai egysége, vagy helyi hatósága fizet magánszemélynek, az ezen Államnak, vagy egységnek, vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztathatók.

(2) Ezen fizetések, bérek és más hasonló jellegű díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot abban az Államban teljesítették, és a magánszemély abban az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

— ennek az Államnak az állampolgára,

— nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban belföldi illetőségű személlyé.

2. Minden olyan nyugdíj, amely az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága által vagy az általuk létesített alapokból kerül kifizetésre egy magánszemély részére az ezen Államnak vagy politikai egységnek vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

3. Az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért kifizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló jellegű díjazásra és nyugdíjra a 15., 16., 17. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk

Tanulók

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari és kereskedelmi tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

2. Az 1. bekezdésen kívül eső nem önálló munkából származó térítés, ösztöndíj vagy díjazás tekintetében az 1. bekezdésben említett tanulót, ipari és kereskedelmi tanulót vagy gyakornokot azon túlmenően az ilyen tanulmány vagy gyakorlat idejére adózás szempontjából ugyanazok a mentességek, kedvezmények vagy mérséklések illetik meg, mint az abban a Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeket, amelyben a látogatást teszi.

21. Cikk

Tanárok és kutatók

1. Az a magánszemély, aki az egyik Szerződő Államban abból a célból tartózkodik, hogy ott tanítson vagy kutatást folytasson egyetemen, főiskolán, iskolán vagy egyéb elismert oktatási intézményben, és aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt vagy jelenleg is az, adómentességet élvez, az elsőként említett Szerződő Államban az ilyen tanításért vagy kutatásért kapott térítés tekintetében az ezen célból történő odautazásának első napjától számított két évig, amennyiben az ilyen díjazás az utóbbi Államon kívüli forrásból származik.

2. A jelen Cikk 1. bekezdésének rendelkezései nem vonatkoznak a kutatásból származó jövedelemre, amennyi-

ben a kutatást nem a köz érdekében, hanem elsősorban egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzik.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyon, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

23. Cikk

Vagyon

1. A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amelynek tulajdonosa az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, és amely a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljára rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyon ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból, légi járművekből vagy közúti szállítást végző járművekből álló vagyon és az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállítást végző járművek üzemeltetéséhez szükséges ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vagyonának minden más része csak ebben az Államban adóztatható.

24. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. A kettős adóztatást Jugoszlávia esetében a következőképpen kell elkerülni:

Amennyiben Jugoszláviában belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyont tulajdonosa, amely a jelen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Magyarországon adóztatható, Jugoszlávia lehetővé teszi

— az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett jövedelemadóval;

— az ilyen belföldi illetőségű személy vagyont terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett vagyonszállóval.

Az így levont összeg mindazonáltal nem haladhatja meg egyik esetben sem a levonás előtt számított jövedelemadónak, illetve vagyonszállónak azt a részét, amely, az esettől függően, Magyarországon adóztatható jövedelemre, illetve vagyont esik.

2. A kettős adóztatást Magyarország esetében a következőképpen kell elkerülni:

(1) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Jugoszláviában adóztatható, Magyarország a (2) pontban és 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adózás alól;

(2) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemrészeket élvez, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezéseivel összhangban Jugoszláviában adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Jugoszláviában megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Jugoszláviából származó ilyen jövedelemrészekre esik.

3. Ha az Egyezmény bármely rendelkezésével összhangban az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem vagy tulajdonát képező vagyont mentesül az adó alól ebben az Államban, az ilyen Állam mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

4. Az egyik Szerződő Államban a beszámítás megengedése céljából a másik Szerződő Államban fizetett adót úgy kell tekinteni, hogy magában foglalja azt az adót, amely egyébként ebben a másik Államban fizetendő, de amelyet ez a másik Állam lecsökkentett, vagy amelyről lemondott adóössztönzési jogi előírásai szerint.

25. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vehetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek ennek a másik Államnak az állampolgárai hasonló körülmények között, különösen az illetőségre tekintettel, alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, az 1. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni ebben a másik Államban, mint e másik Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállás vagy családi kötelezettség alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy csökkentést biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a belföldi illetőségű személyei számára biztosít.

3. Azt az esetet kivéve, amikor a 9. Cikknek, a 11. Cikk 6. bekezdésének vagy a 12. Cikk 6. bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adóztatható vagyonszállójának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az elsőként említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vehetők az elsőként említett Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E Cikk rendelkezései a 2. Cikkben hivatkozott adóakra alkalmazandók.

26. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy fog eredményezni számára, amely nincs összhangban ennek az Egyezménynek a rendelkezéseivel, úgy ezen Államok belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 25. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és ön maga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos problémákat és kételyeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Tanácskozhatnak továbbá egymással annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai egymással közvetlenül érintkezhetnek, beleértve a képviselőikből álló bizottság útján való érintkezést, abból a célból, hogy a megelőző bekezdések értelmében megállapodást érjenek el.

27. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adózás nem ellentétes az Egyezménnyel, különösen az ilyen adókra vonatkozó adócsalás és adóztatás kijátszásának megakadályozása érdekében. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerve-

ket) előtt fedi fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével, illetve a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják. A kapott információt az információt nyújtó Szerződő Állam kívánságára titokban kell tartani.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

(1) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

(2) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(3) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást vagy olyan információt fedne fel, amely a közrendbe (ordre public) ütközne.

28. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviselvek tagjai

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai és konzuli képviselvek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

29. Cikk

Hatálybalépés

1. Az Egyezményt meg kell erősíteni és a megerősítésről szóló okiratokat ki kell cserélni.

2. Az Egyezmény a megerősítésről szóló okiratok kicserélése napján lép életbe és rendelkezései hatályosak lesznek a megerősítésről szóló okmányok kicserélésének naptári évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő minden pénzügyi évben származó jövedelem és tulajdonban levő vagyon adójára.

3. Attól a naptól, amikor ez az Egyezmény, a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság és a Magyar Köztársaság között a kölcsönös kapcsolatokban hatályos lesz „a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság és a Magyar Népköztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén” Budapesten, 1985. október 17. napján aláírt egyezmény alkalmazása hatályát veszti.

30. Cikk

Felmondás

Ez az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Államok egyike azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról értesítést ad legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt, az Egyezmény életbelépésének napjától számított ötödik év után. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti a felmondásról szóló értesítés adásának naptári évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő minden pénzügyi évben származó jövedelem és tulajdonban lévő vagyon adójára.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült Budapesten, 2001. június 20. napján, két eredeti példányban, angol nyelven, mind a két eredeti példány egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság
névében

A Jugoszláv Szövetségi
Köztársaság
névében''

3. § (1) Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban 2003. január 1. napjától kell alkalmazni.

(2) A Magyar Népköztársaság és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 1985. október 17. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló 1988. évi 6. törvényerejű rendelet a Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság viszonylatában 2003. január 1. napján hatályát veszítette.

(3) Tekintettel a Magyar Kormány és a Macedón Kormány között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Szkopjében, 2001. április 13-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 2002. évi XXXV. törvény rendelkezéseire, a Magyar Népköztársaság és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 1985. október 17. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló 1988. évi 6. törvényerejű rendelet a Magyar Köztársaság és a Macedón Köztársaság viszonylatában 2003. január 1. napján hatályát veszítette.

(4) E törvény végrehajtásáról a pénzügyminiszter gondoskodik.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2003. évi XXVI. törvény

az Országos Területrendezési Tervről*

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény célja

1. § E törvény célja, hogy meghatározza az ország egyes térségei területfelhasználásának feltételeit, a műszaki-infrastrukturális hálózatok összehangolt térbeli rendjét, tekintettel a fenntartható fejlődésre, valamint a területi, táji, természeti, ökológiai és kulturális adottságok, értékek megőrzésére, illetve erőforrások védelmére.

Fogalommeghatározások

2. § E törvény alkalmazásában:

1. *ártéri tájgazdálkodás*: a természetesen mély fekvésű területeken az ártéri természeti adottságokat hasznosító gazdálkodási rendszer, amely a sajátságoknak megfelelő haszonvételt biztosít,

2. *belterjes mezőgazdasági térség*: kiemelt térségi és megyei területrendezési tervekben alkalmazott területfelhasználási kategória, amelyben elsősorban mezőgazdasági termelést folytatnak, ezen belül meghatározó a szántó vagy szőlő, illetőleg gyümölcsös művelési ágban nyilvántartott terület,

3. *építmények által igénybe vett térség*: az országos, kiemelt térségi és megyei területrendezési tervben alkalmazott területfelhasználási kategória, amelybe a műszaki infrastruktúra, valamint a nem települési területekhez és települési funkciókhoz kapcsolódó egyedi építmények területe és szükséges védőterületük tartoznak,

4. *erdőgazdálkodási térség*: országos, kiemelt térségi és megyei területrendezési tervekben alkalmazott területfelhasználási kategória, amelybe elsősorban erdőterületek és az erdőfejlesztési tervben erdőtelepítésre szánt területek tartoznak,

5. *hagyományosan vidéki települési térség*: kiemelt térségi és megyei területrendezési tervben alkalmazott területfelhasználási kategória, amelybe elsősorban a városi ranggal nem rendelkező települések, illetve a 15 fő/ha-nál kisebb belterületi laksűrűségű települések települési területei tartoznak,

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. április 28-i ülésnapján fogadta el.

6. *a kiemelt térség és a megye szerkezeti terve:* a térségi területfelhasználás rendszerét, a településrendszer térbeli rendjét, a műszaki infrastruktúra-hálózatok és építmények helyét, valamint ezek összefüggéseit a kiemelt térség és a megye területrendezési tervében meghatározó terv,

7. *mezőgazdasági térség:* országos területrendezési tervben alkalmazott területfelhasználási kategória, amelybe elsősorban mezőgazdasági művelés alatt álló területek tartoznak,

8. *az ország szerkezeti terve:* az ország térségi területfelhasználásának rendszerét, az országos műszaki infrastruktúra-hálózatok és egyedi építmények térbeli rendjét, a fejlesztések műszaki és ökológiai feltételeit, valamint a településrendszert meghatározó terv,

9. *sík vidéki árapasztó tározó:* olyan ideiglenes víztartásra szolgáló építmény, amely egyéb hasznosítása mellett az élet- és vagyonbiztonság megteremtésére szolgál, árvízvédelmi célú igénybevételére csak rendkívüli árvízi esemény esetén kerül sor,

10. *települési terület:* a beépítésre szánt területek közül a település belterületének és a belterülethez közvetlenül csatlakozó külterületi beépítésre szánt területeinek együttese,

11. *települési térség:* országos területrendezési tervben alkalmazott területfelhasználási kategória, amelybe elsősorban települési területek tartoznak,

12. *térség:* a területrendezés szempontjából megkülönböztetett területi egység, amelyre vonatkozóan a területrendezési terv előírásokat határoz meg,

13. *térségi övezet:* országos, kiemelt térségi és megyei területrendezési tervekben alkalmazott, sajátos jellemzőkkel rendelkező területi egység, amelyben az e törvényben, illetve külön jogszabályokban meghatározott előírásokat kell alkalmazni,

14. *városias települési térség:* kiemelt térségi és megyei területrendezési tervben alkalmazott területfelhasználási kategória, amelybe elsősorban a városok települési területe, továbbá azok a települési területek tartoznak, ahol a belterületi laksűrűség jellemzően 15 fő/ha fölötti,

15. *vegyes területfelhasználású térség:* országos területrendezési tervben alkalmazott területfelhasználási kategória, amelybe többféle, de elsősorban erdőgazdálkodási és mezőgazdasági művelés alatt álló területek tartoznak,

16. *vízgazdálkodási térség:* országos, kiemelt térségi és megyei területrendezési tervben alkalmazott területfelhasználási kategória, amelybe elsősorban a vízgazdálkodási területek tartoznak.

II. Fejezet

AZ ORSZÁGOS TERÜLETRENDEZÉSI TERV

3. § (1) Az Országos Területrendezési Terv az ország szerkezeti tervét, valamint az országos térségi övezeteket és az ezekre vonatkozó szabályokat foglalja magában.

(2) Az Országos Területrendezési Terv a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervének elfogadásáról és a Balatoni Területrendezési Szabályzat megállapításáról szóló 2000. évi CXII. törvény hatályát nem érinti.

4. § (1) Az ország településein, az egyes térségekben a területfelhasználásra és az építésre vonatkozó szabályokat e törvény rendelkezéseivel összhangban kell kialakítani.

(2) Az ország szerkezeti tervét a törvény M = 1:500 000 méretarányú 2. számú melléklete*, az országos övezetek határait a törvény M = 1:500 000 méretarányú 3. számú rajzi melléklete* tartalmazza, az alábbiak szerint:

a) 3/1. számú melléklet az országos ökológiai hálózat övezetéről,

b) 3/2. számú melléklet a kiemelten fontos érzékeny természeti terület övezetéről,

c) 3/3. számú melléklet a kiváló termőhelyi adottságú szántóterület övezetéről,

d) 3/4. számú melléklet a komplex tájrehabilitációt igénylő terület övezetéről,

e) 3/5. számú melléklet a kiemelten érzékeny felszín alatti vízminőség-védelmi terület övezetéről,

f) 3/6. számú melléklet a felszíni vizek vízminőség-védelmi vízgyűjtő területének övezetéről.

(3) Az országos területfelhasználási kategóriák területén kiemelt térségi, illetve megyei területfelhasználási kategóriákat, a kiemelt térségi és megyei területfelhasználási kategóriák területén az országos településrendezési és építési követelményekről szóló külön jogszabályban meghatározott települési területfelhasználási egységeket lehet kijelölni.

(4) Az országos övezetek határait a kiemelt térség, illetve a megye területrendezési tervében pontosítani kell.

(5) Adott térségre vonatkozóan az országos, kiemelt térségi és megyei területfelhasználási kategóriákra vonatkozó szabályok, illetőleg a térségi övezeti szabályok közül az 1. § szerinti adottságok és értékek megőrzése szempontjából szigorúbb előírásokat kell alkalmazni.

III. Fejezet

AZ ORSZÁG SZERKEZETI TERVÉRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

Térségi területfelhasználási kategóriák

5. § (1) Országos területfelhasználási kategóriák a következő, legalább 1000 ha területű térségek:

a) erdőgazdálkodási térség,

* A Magyar Közlöny a törvény 2. és 3. számú mellékletét képező eredeti M=1:500 000 méretarányú tervlapok kicsinyített példányait tartalmazza. A tervlapok eredeti méretarányú példányairól készült másolatok a sokszorosítás költségeinek térítésével megrendelhetők a VÁTI Magyar Regionális Fejlesztési és Urbanisztikai Közhasznú Társaságtól. Címe: 1016 Budapest, Gellérthegy u. 30—32. Telefon: 36 (1) 224-3100.

- b) mezőgazdasági térség,
- c) vegyes területfelhasználású térség,
- d) vízgazdálkodási térség,
- e) települési térség,
- f) építmények által igénybe vett térség.

(2) Kiemelt térségi és megyei területfelhasználási kategóriák a következő, legalább 50 ha területű térségek:

- a) erdőgazdálkodási térség,
- b) belterjes mezőgazdasági térség,
- c) külterjes hasznosítású mezőgazdasági térség,
- d) vízgazdálkodási térség,
- e) városias települési térség,
- f) hagyományosan vidéki települési térség,
- g) építmények által igénybe vett térség.

(3) A kiemelt térségek területrendezési terve a (2) bekezdésben megjelöltektől eltérő, egyedileg meghatározott területfelhasználási kategóriát is kijelölhet a térség elsődleges funkciójának, illetve a kiemelés okának megfelelően.

A térségi területfelhasználási kategóriákra vonatkozó szabályok

6. § (1) Az országos területfelhasználási kategóriákon belül a kiemelt térségi és megyei területfelhasználási kategóriák kijelölése során a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) az erdőgazdálkodási térséget legalább 75%-ban erdőgazdálkodási térség kategóriába kell sorolni, a fennmaradó részen városias települési térség nem jelölhető ki;
- b) a mezőgazdasági térséget legalább 75%-ban belterjes vagy külterjes hasznosítású mezőgazdasági térség kategóriába kell sorolni, a fennmaradó részen városias települési térség nem jelölhető ki;
- c) a vegyes területfelhasználású térséget legalább 75%-ban erdőgazdálkodási és belterjes vagy külterjes hasznosítású mezőgazdasági térség kategóriába kell sorolni, a fennmaradó részen városias települési térség nem jelölhető ki;
- d) a vízgazdálkodási térséget legalább 90%-ban vízgazdálkodási térség kategóriába kell sorolni, a fennmaradó részen a városias települési térség nem jelölhető ki;
- e) a települési térséget legalább 75%-ban városias és hagyományosan vidéki települési térség kategóriába kell sorolni;
- f) az építmények által igénybe vett térség más térségi területfelhasználási kategóriába nem sorolható.

(2) A kiemelt térségi és megyei területfelhasználási kategóriákon belül a települési területfelhasználási egységek kijelölése során a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) az erdőgazdálkodási térséget legalább 85%-ban erdőterület kategóriába kell sorolni;
- b) a belterjes mezőgazdasági térséget legalább 85%-ban mezőgazdasági terület kategóriába kell sorolni;

c) a külterjes mezőgazdasági térséget legalább 75%-ban mezőgazdasági terület kategóriába kell sorolni;

d) a vízgazdálkodási térséget legalább 90%-ban vízgazdálkodási terület kategóriába kell sorolni, a fennmaradó részen beépítésre szánt terület nem jelölhető ki;

e) a városias települési térség bármely települési területfelhasználási egységbe sorolható;

f) a hagyományosan vidéki települési térség a nagyvárosias lakóterület kivételével bármely települési területfelhasználási egységbe sorolható;

g) az építmények által igénybe vett térséget az adott építmény jellege szerinti települési területfelhasználási egységbe kell sorolni.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben foglalt szabályoknak az adott területfelhasználási kategória által érintett települések igazgatási területére vetítve, településenként is teljesülniük kell.

A területfelhasználásra vonatkozó általános szabályok

7. § A közlekedési vonalas infrastruktúra erdőterületen áthaladó szakaszai mellett csak a forgalom lebonyolítását és biztonságát közvetlenül szolgáló építmények helyezhetők el.

8. § Borvidéki és bortermőhelyi település szőlőkataszter szerinti I–II. osztályú területeihez tartozó földrészlet beépítésre szánt területté nem minősíthető. Szőlőművelési ágban nyilvántartott földrészlet művelési ága csak az illetékes hegyközség, annak hiányában a település jegyzőjének egyetértő nyilatkozata mellett változtatható meg.

Az országos műszaki infrastruktúra-hálózatok és egyedi építmények elhelyezésére vonatkozó szabályok

9. § (1) Az országos jelentőségű közlekedési infrastruktúra-hálózatok térbeli rendjét és az országos jelentőségű építmények elhelyezkedését a 2. számú rajzi melléklet, a térbeli rend szempontjából meghatározó települések felsorolását pedig az 1/1–8. számú mellékletek tartalmazzák.

(2) Az állam kizárólagos tulajdonában lévő országos jelentőségű vizek, vízi építmények térbeli rendjét a 2. számú rajzi melléklet, az országos jelentőségű vízi építmények felsorolását az 1/9. számú melléklet, az állam kizárólagos tulajdonában lévő vizeket és vízi építményeket pedig a vízgazdálkodásról szóló törvény tartalmazza.

(3) Az országos műszaki infrastruktúra-hálózatokat, az egyedi építmények helyét és védőövezeteit a kiemelt térségi és megyei területrendezési tervekben, valamint az érintett települések településszerkezeti tervében kell meghatározni.

(4) Az ökológiai folyosó területén áthaladó energetikai vonalas építmény és közlekedési infrastruktúra-hálózatok

építési engedélyezési eljárásában a hatóság a szabványos értéket meghaladó feltételeket is előírhat, amennyiben ezzel az ökológiai folyosó területén kényszerűen okozott kár ésszerű ráfordítással bizonyíthatóan csökkenthető.

10. § (1) Az országos műszaki infrastruktúra-hálózatok elemeit és az egyedi építményeket — az engedélyezési terv készítése során felmerülő ágazati szempontok és követelmények miatt szükséges korrekciókkal — a szerkezeti terv figyelembevételével és a törvény 1/1—9. számú mellékletében felsorolt, a térbeli rend szempontjából meghatározó települések közigazgatási területét érintve kell megvalósítani.

(2) A sík vidéki árapasztó tározók helyét és az ártéri tájgazdálkodásra alkalmas területeket — azok kijelölését követően — a kiemelt térségi és a megyei területrendezési tervekben, valamint a települések településszerkezeti tervében, helyi építési szabályzatában és szabályozási tervében figyelembe kell venni.

11. § A bányászati tevékenységgel kapcsolatban — a külön jogszabályokban meghatározottakon kívül — a következő előírásokat kell alkalmazni:

- a) bányatelek-fektetés és bányanyitás akkor engedélyezhető, ha azt az érintett település helyi építési szabályzata és szabályozási terve nem zárja ki;
- b) újrahásznosítás és tájrehabilitáció csak a település helyi építési szabályzatának és szabályozási tervének megfelelően történhet.

IV. Fejezet

TÉRSÉGI ÖVEZETI SZABÁLYOK

Térségi övezetek

12. § (1) Országos övezetek:

- a) országos ökológiai hálózat,
 - b) kiemelten fontos érzékeny természeti terület,
 - c) kiváló termőhelyi adottságú szántóterület,
 - d) komplex tájrehabilitációt igénylő terület,
 - e) kiemelten érzékeny felszín alatti vízminőség-védelmi terület,
 - f) felszíni vizek vízminőség-védelmi vízgyűjtő területe,
- (2) A kiemelt térségi és megyei övezetek:
- a) védett természeti terület,
 - b) védett természeti terület védőövezete,
 - c) természeti terület,
 - d) ökológiai (zöld) folyosó,
 - e) térségi tájrehabilitációt igénylő terület,
 - f) tájképvédelmi terület,
 - g) térségi hulladéklerakó hely kijelöléséhez vizsgálat alá vonható terület,
 - h) rendszeresen belvízjárta terület,

- i) hullámtér és nyílt ártér,
- j) csúszásveszélyes terület,
- k) vízerózióknak kitett terület,
- l) szélérozióknak kitett terület,
- m) honvédelmi és katasztrófavédelmi terület.

(3) A kiemelt térségek területrendezési terve a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérő, egyedileg meghatározott övezeteket is kijelölhet a térség elsődleges funkciójával, illetve a kiemelés okával összhangban.

(4) A térségi övezetek egymáshoz való viszonyát és kapcsolatrendszerét az 1/10. számú melléklet tartalmazza. A kiemelt térségi és megyei övezetek területén a rá vonatkozó országos övezeteket és azok előírásait is alkalmazni kell.

(5) Ahol a törvény külön övezeti előírásokat nem tartalmaz, ott a vonatkozó ágazati szabályokat kell alkalmazni. Ahol a törvény övezeti előírásokat tartalmaz, ott azokat a vonatkozó ágazati jogszabályokkal együtt kell alkalmazni.

V. Fejezet

AZ ORSZÁGOS ÖVEZETEKRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

Országos ökológiai hálózat övezete

13. § (1) Az országos ökológiai hálózat övezetben csak olyan kiemelt térségi és megyei területfelhasználási kategória, illetve övezet jelölhető ki, amely az ökológiai hálózat természetes és természetközeli élőhelyeit és azok kapcsolatait nem károsítja.

(2) A közművezetéseket és a járulékos közműépítményeket úgy kell elhelyezni, hogy azok a tájba illőek legyenek. Az övezetben az új és felújítandó nagy-, közép- és kisméretű vezetéseket — ha azt táj- és természetvédelmi igények indokolják — földkábelben kell elhelyezni.

(3) Az övezetben bányászati tevékenységet folytatni a bányászati szempontból kivett helyekre vonatkozó előírások alkalmazásával lehet.

(4) Az országos ökológiai hálózat övezetét a kiemelt térségi és a megyei területrendezési tervben védett természeti terület, védett természeti terület védőövezete, természeti terület és ökológiai (zöld) folyosó övezetbe kell sorolni.

Komplex tájrehabilitációt igénylő terület övezete

14. § A komplex tájrehabilitációt igénylő terület övezetben a területek újrahásznosítási célját a kiemelt térség és a megye területrendezési tervében, a települések helyi tájrendezési szabályainak, vagy a helyi településrendezési eszközök figyelembevételével kell meghatározni.

Kiemelten érzékeny felszín alatti vízminőség-védelmi terület övezete

15. § A kiemelten érzékeny felszín alatti vízminőség-védelmi terület övezetében bányászati tevékenységet a bányászati szempontból kivett helyekre vonatkozó szabályok szerint lehet folytatni.

Felszíni vizek vízminőség-védelmi vízgyűjtő területének övezete

16. § Felszíni vizek szennyezésre érzékeny vízgyűjtő területén keletkező, illetve a vízgyűjtőn kívül keletkezett szennyvizek vízgyűjtő területre történő be- vagy kivezetéséről a kiemelt térség és a megye területrendezési tervében rendelkezni kell.

VI. Fejezet

A KIEMELT TÉRSÉGI ÉS MEGYEI ÖVEZETEKRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

Védett természeti terület övezete

17. § Védett természeti terület övezetben új külszíni művelésű bánya nem létesíthető, meglévő külszíni művelésű bánya területe (bányatelek) nem bővíthető.

Természeti terület övezete

18. § Természeti terület övezetben új külszíni művelésű bánya nem nyitható.

Ökológiai (zöld) folyosó övezete

19. § Az ökológiai (zöld) folyosó övezete nem minősíthető beépítésre szánt területté.

Térségi tájrehabilitációt igénylő terület övezete

20. § A térségi tájrehabilitációt igénylő terület övezetben a roncsolt felületek újjrahasznosítása, a tájrendezés az érintett települések egymással összehangolt településrendezési eszközeiben meghatározott újjrahasznosítási cél alapján történhet.

Tájképvédelmi terület övezete

21. § (1) A tájképvédelmi terület övezetben a kiemelt térségi és a megyei rendezési tervnek az építmények tájba

illesztésére vonatkozó szabályokat is tartalmaznia kell; ennek érdekében a tájképet jelentősen megváltoztató építmények terveihez külön jogszabályban meghatározott látványtervet kell készíteni.

(2) Az övezetbe tartozó település helyi építési szabályzatának és szabályozási tervének a tájképet zavaró építmények és területfelhasználási módok tilalmára, illetve az építmények tájba illesztésére vonatkozó szabályokat is tartalmaznia kell.

(3) Az övezetben bányászati tevékenységet a bányászati szempontból kivett helyekre vonatkozó szabályok szerint lehet folytatni.

Térségi hulladéklerakó hely kijelöléséhez vizsgálat alá vonható terület övezete

22. § (1) A térségi hulladéklerakó hely kijelöléséhez vizsgálat alá vonható terület övezetben regionális hulladéklerakó hely csak külön jogszabályokban meghatározott vizsgálatok és az országos, illetve területi hulladékgazdálkodási tervek alapján helyezhető el.

(2) Az övezet meghatározásánál figyelembe kell venni, hogy

a) kiemelten érzékeny felszín alatti vízminőség-védelmi területen,

b) védett természeti területen és annak védőövezetében, védelemre tervezett területen, illetve ökológiai (zöld) folyosó területén,

c) természeti területen,

d) erdőben,

e) kiváló termőhelyi adottságú szántó-, szőlő- és gyümölcsös területeken,

f) rendszeresen belvízjárta területeken,

g) erózióknak kitett és csúszásveszélyes területen,

h) település belterületén és annak 1000 m-es körzetében,

i) honvédelmi és katonai érdeket szolgáló területen és annak 500 m-es körzetében,

j) az állami repülések célját szolgáló és a közös felhasználású (katonai és polgári) repülőtér 15 km-es körzetében,

k) hullámtér és nyílt ártér körzetében

regionális hulladéklerakó hely nem jelölhető ki.

Rendszeresen belvízjárta terület övezete

23. § A rendszeresen belvízjárta terület övezet által érintett települések településrendezési eszközeinek készítése során, a vízügyi hatóság adatszolgáltatása alapján belvízrendezési munkarészt is készíteni kell. Az övezet területén beépítésre szánt terület csak kivételesen, a belvízrendezési munkarészben meghatározott feltételek teljesülése esetén jelölhető ki.

Hullámtér és nyílt ártér övezete

24. § A hullámtér és nyílt ártér övezet területén beépítésre szánt terület nem jelölhető ki.

Csúszásveszélyes terület övezete

25. § A csúszásveszélyes terület övezetben beépítésre szánt terület nem jelölhető ki és külszíni művelésű bánya nem nyitható.

Vízerózióknak kitett terület övezete

26. § (1) A vízerózióknak kitett terület övezetbe tartozó települések veszélyeztetett területein olyan területfelhasználást kell előírni a település helyi építési szabályzatában és szabályozási tervében, amely a vízerózió mértékét csökkenti.

(2) Az övezet erdőterületeit a talajvédelmi hatóságnak elsődleges védelmi rendeltetésbe kell sorolnia. Erdőterület művelési ága nem változtatható meg, kivéve, ha az borvidék szőlőkataszter szerinti I. osztályú területén fekszik. Ez esetben a művelési ág szőlőre változtatható.

(3) Az övezet területén szőlő, gyümölcsös, rét és legelő művelési ágba nyilvántartott földrészlet művelési ága nem változtatható meg. Kivételesen indokolt esetben a vízerózió által erősen veszélyeztetett rét- vagy legelőművelési ága erdőre vagy — borvidék szőlőkataszter szerinti I. osztályú területén — szőlőre változtatható.

Szélerózióknak kitett terület övezete

27. § (1) A szélerózióknak kitett terület övezetbe tartozó települések veszélyeztetett területein olyan területfelhasz-

nálást kell előírni a települések helyi építési szabályzatában és szabályozási tervében, amely a szélerózió mértékét csökkenti.

(2) Az övezet erdőterületeit a talajvédelmi hatóságnak elsődlegesen védelmi célú rendeltetésbe kell sorolnia. Az erdőművelési ágba nyilvántartott földrészlet művelési ága nem változtatható meg.

(3) Az övezetben a szőlő-, gyümölcsös, rét- és legelőművelési ágba nyilvántartott földrészletek művelési ága nem változtatható meg. Ültetvény megszüntetése esetén az újratelepítésig gyepesítéssel kell a területet hasznosítani.

VII. Fejezet

*HATÁLYBA LÉPTETŐ ÉS VEGYES
RENDELKEZÉSEK*

28. § (1) E törvény a kihirdetését követő második hónap 1. napján lép hatályba.

(2) E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Községek, valamint azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban, a Mezőgazdasági és Orientációs Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásokról és bizonyos rendeletek módosításáról és hatálytalánításáról szóló 1257/99 EU Tanács rendelettel összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.

29. § Az Országos Területrendezési Terv felülvizsgálata legalább 5 évente történik.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1/1. számú melléklet**A közúthálózat fő elemei¹**

1. Gyorsforgalmi utak

1a. A „Helsinki közlekedési folyosók” hazai szakaszai

IV. sz. folyosó	
M15:	(Szlovákia)—Rajka**—M1 autópálya
M1:	(Ausztria)—Hegyeshalom**—Győr—M0 Budapest
M0:	M1—M5 között
M5:	M0 Budapest—Kecskemét—Kiskunfélegyháza*—Szeged térsége*
M43:	M5 Szeged térsége*—Tisza-híd*—Nagylak***—Csanádpalota***—(Románia)

¹ A meglévő elemek jel nélkül, a tervezett elemek *-gal, a meglévő határátkelőhelyek **-gal, a tervezett határátkelőhelyek ***-gal szerepelnek. A térség a mellékletben a település közigazgatási területét és annak 10 km-es környezetét jelöli.

V. sz. folyosó	
M70:	(Szlovénia)—Tornyiszentmiklós***—M7 Letenye*
M7:	M70 Letenye*—Zamárdi*—M0 Budapest
M0:	M7—M3 között
M3:	M0 Budapest—Hatvan—Füzesabony—Emőd—Tisza-híd—Polgár*—Görbeháza*—Nyíregyháza*—Vásárosnamény*—Tisza-híd*—Barabás***—(Ukrajna)
elágazás	Vásárosnamény*—Záhony***—Tisza-híd*—(Ukrajna)

Alternatív útvonal a nemzetközi tranzitforgalom számára	
M70:	(Szlovénia)—Tornyiszentmiklós***—M7 Letenye térsége*
M7:	M70 Letenye térsége*—Nagykanizsa*
M9:	Nagykanizsa*—Kaposvár*—Dombóvár*
M65:	Dombóvár*—M65/M8 kereszteződés*
M8:	M65/M8 kereszteződés*—Dunaújváros*—Duna-híd*—Kecskemét*—Szolnok*—Füzesabony*
M3:	Füzesabony—Emőd—Tisza-híd—Polgár*—Nyíregyháza*—Vásárosnamény*—Tisza-híd*—Barabás***—(Ukrajna)
elágazás	Vásárosnamény*—Záhony***—Tisza-híd*—(Ukrajna)

V/b. sz. folyosó	
M7:	M7/M70 Letenyei csomópont*—Letenye***—(Horvátország)

V/c. sz. folyosó	
M6:	M0 Budapest*—Dunaújváros*—Szekszárd*—Bóly*—Ivándárda térsége***—(Horvátország)

X/b. sz. folyosó	
M5:	M5/M9/M43 csomópont Szeged térsége*—Röszke***—(Szerbia és Montenegró)

1b. Egyéb hazai gyorsforgalmi utak

M0 Budapest körüli gyűrű:	Budaörs*—Budakeszi*—Nagykovács*—Solymár*—Üröm*—Pilisborosjenő*—Budakalász*—Duna-híd*—Szigetmonostor*—Duna-híd*—Dunakeszi—Fót—Csömör*—Bp. XVI. ker.*—Kistarcsa*—Nagytarcsa*—Bp. XVII. ker.*—Pécel*—Maglód*—Ecser*—Üllő*—Vecsés*—Üllő*—Gyál*—Bp. XXIII. ker.—Dunaharaszti, Duna-híd—Szigetszentmiklós, Duna-híd—Budapest XXII. ker.—Diósd—Törökbálint—Budaörs
Megjegyzés: Az M0 nyugati szektorában a nyomvonalat környezeti hatásvizsgálat alapján a védett természeti területen — ahol szükséges — alagútban kell vezetni.	

M0—M3 össze-kötés:	Nagytarcsa*—Kistarcsa*—Kerepes*—Gödöllő*—Mogyoród*
M2:	Budapest—Vác*—Rétság*—Parassapuszta***—(Szlovákia)
M4:	Budapest*—Szolnok*—Tisza-híd*—Püspökladány*—Biharkeresztes***—(Románia)
M7:	(Budapest—Székesfehérvár) M65 keresztezése—M8 keresztezése—Zamárdi*—M9 keresztezése*—(Nagykanizsa*—Letenye***)—(Horvátország)
M8:	(Ausztria)—Ráabafüzes***—Veszprém*—M7 keresztezése*—(M65 keresztezése*—Dunaújváros*)—Duna-híd*—Szolnok*—Füzesabony*
M9:	(Ausztria)—Sopron***—Szombathely térsége*—Zalaegerszeg*—(Nagykanizsa*—Kaposvár*—Dombóvár*)—Szekszárd*—Duna-híd*—Szeged*

M10:	M0 Budapest*—Dorog*—Esztergom, Duna-híd***—(Szlovákia)
M21:	M3 Hatvan térsége*—Salgótarján*—Somoskőújfalu***—(Szlovákia)
M25:	M3 Füzesabony térsége*—Eger*
M30:	M3 Emőd térsége*—Miskolc*—Encs*—Tornyosnémeti***—(Szlovákia)
M35:	M3 Görbeháza térsége*—M47 Debrecen térsége*
M44:	M8 Kecskemét térsége*—Tisza-híd*—Békéscsaba*—Gyula***—(Románia)
M47:	M3 Nyíregyháza térsége*—Debrecen*—Berettyóújfalu*—Békéscsaba*—Tisza-híd*—M43 Szeged térsége*
M49:	M3 Mátészalka térsége*—Csengersima***—(Románia)
M57:	M6—Mohács*—Bóly*—Pécs*—Barcs***—(Horvátország)
M62:	M7 Székesfehérvár térsége*—Dunaújváros*
M65:	M7 Székesfehérvár térsége*—Tamási*—Dombóvár*—M57 Pécs térsége*
M75:	M9 Bak térsége*—Rédics***—(Szlovénia)
M76:	M9 Zalaegerszeg térsége*—Keszthely*—M7 Balatonszentgyörgy térsége*
M80:	M81 Székesfehérvár térsége*—Várpalota*—M8 Veszprém térsége*
M81:	M7 Székesfehérvár térsége*—Mór*—Kisbér*—Komárom***—Duna-híd*—(Szlovákia)
vagy	M7 Székesfehérvár térsége*—Mór*—Kisbér*—Győr*—Vámosszabadi***—Duna-híd*—(Szlovákia)
M85:	M1 Győr térsége*—Csorna*—M9 Nagycenk térsége*
M86:	M1 Mosonmagyaróvár térsége*—Csorna*—M9 Sárvár térsége*
Szombathelyi be- kötés:	M9 Vát térsége*—Szombathely*

2. Főutak

2a. A főúthálózat elemei

1. sz. főút:	Budapest—Tatabánya—Tata—Komárom—Győr—Mosonmagyaróvár—Hegyeshalom**—(Ausztria)
2. sz. főút:	Budapest—Dunakeszi—Vác—Rétság—Parassapuszta**—(Szlovákia)
3. sz. főút:	Budapest—Hatvan—Gyöngyös—Füzesabony—Mezőkövesd—Miskolc—Szikszó—Encs—Tornyosnémeti**—(Szlovákia)
4. sz. főút:	Budapest—Cegléd—Szolnok—Tisza-híd—Püspökladány—Debrecen—Nyíregyháza—Kisvárd—Záhony**—(Ukrajna)
5. sz. főút:	Budapest—Dabas—Kecskemét—Kiskunfélegyháza—Szeged—Röszke**—(Szerbia és Montenegro)
6. sz. főút:	Budapest—Dunaújváros—Szekszárd—Pécs—Barcs**—(Horvátország)
7. sz. főút:	Budapest—Székesfehérvár—Siófok—Nagykanizsa—Letenye**—(Horvátország)
8. sz. főút:	M7 Székesfehérvár—Veszprém—Rábafüzes**—(Ausztria)
10. sz. főút:	Budapest—Piliscsaba—Dorog—Nyergesújfalu—Almásfüzitő—1. sz. főút
11. sz. főút:	Budapest—Szentendre—Visegrád—Esztergom—Tát—10. sz. főút
111. sz. főút	10. sz. főút Dorog—11. sz. főút Esztergom
12. sz. főút:	2. sz. főút Vác—Nagymaros—Szob
13. sz. főút:	81. sz. főút Kisbér—Komárom**—(Szlovákia)
14. sz. főút:	1. sz. főút Győr—Vámosszabadi**—(Szlovákia)
15. sz. főút:	1. sz. főút Mosonmagyaróvár—Rajka**—(Szlovákia)
19. sz. főút	M1 Gönyű—1. sz. főút Győr

21. sz. főút:	3. sz. főút Hatvan—Somoskőújfalu**—(Szlovákia)
22. sz. főút:	2. sz. főút Rétság—Balassagyarmat—21. sz. főút Salgótarján
23. sz. főút:	21. sz. főút Kisterenye—25. sz. főút Tarnalelesz
24. sz. főút:	3. sz. főút Gyöngyös—Parád—25. sz. főút Eger
25. sz. főút:	3. sz. főút Kerecsend—Eger—Bánréve**—(Szlovákia)
26. sz. főút:	3. sz. főút Miskolc—Kazincbarcika—Bánréve**—(Szlovákia)
27. sz. főút:	3. sz. főút Sajószentpéter—Edelény—Tornanádaska***—(Szlovákia)
31. sz. főút:	Budapest—Nagykátá—Jászberény—33. sz. főút Dormánd
311. sz. főút:	31. sz. főút Nagykatá—4. sz. főút Cegléd
32. sz. főút:	3. sz. főút Hatvan—Jászberény—4. sz. főút Szolnok
33. sz. főút:	3. sz. főút Füzesabony—Tiszafüred—4. sz. főút Debrecen
34. sz. főút:	35. sz. főút Polgár*—Tiszafüred térsége*—Kunhegyes—4. sz. főút Fegyvernek
35. sz. főút:	3. sz. főút Nyékládháza—Polgár—Debrecen 33. sz. főút
36. sz. főút:	35. sz. főút Polgár—4. sz. főút Nyíregyháza
37. sz. főút:	3. sz. főút Felsőzsolca—Szerencs—Sátoraljaújhely**—(Szlovákia)
38. sz. főút:	37. sz. főút Bodrogkeresztúr—4. sz. főút Nyíregyháza
40. sz. főút:	4. sz. főút Albertirsa—Cegléd—4. sz. főút Abony
405. sz. főút:	4. sz. főút Albertirsa—M5 Újlengyel
41. sz. főút:	4. sz. főút Nyíregyháza—Vásárosnamény—Beregsurány**—(Ukrajna)
42. sz. főút:	4. sz. főút Püspökladány—Berettyóújfalu—Biharkeresztes**—(Románia)
43. sz. főút:	5. sz. főút Szeged—Makó—Nagylak**—(Románia)
44. sz. főút:	5. sz. főút Kecskemét—Békéscsaba—Gyula**—(Románia)
441. sz. főút:	4. sz. főút Cegléd—Nagykőrös—44. sz. főút Kecskemét
442. sz. főút:	4. sz. főút Szolnok—Martfű*—Tiszaföldvár*—44. sz. főút Kunszentmárton*
443. sz. főút:	44. sz. főút Szarvas—46. sz. főút Gyomaendrőd
45. sz. főút:	44. sz. főút Kunszentmárton—Szentés—47. sz. főút Hódmezővásárhely
451. sz. főút:	M5 Kiskunfélegyháza—Csongrád—45. sz. főút Szentés
46. sz. főút:	4. sz. főút Törökszentmiklós—Mezőtúr—Gyomaendrőd—Mezőberény—Békés—Doboz—Sarkad—Méhkerék**—(Románia)
47. sz. főút:	4. sz. főút Debrecen—Berettyóújfalu—Békéscsaba—43. sz. főút Szeged
471. sz. főút:	4. sz. főút Debrecen—49. sz. főút Mátészalka
48. sz. főút:	4. sz. főút Debrecen—Nyírábrány**—(Románia)
49. sz. főút:	41. sz. főút Rohod—Mátészalka—Csengersima**—(Románia)
491. sz. főút:	49. sz. főút Győrtelek—Tiszabecs**—(Ukrajna)
51. sz. főút:	Budapest—Kalocsa—Baja—Hercegszántó**—(Szerbia és Montenegró)
52. sz. főút:	5. sz. főút Kecskemét—Solt—Duna-híd—M6 Dunaföldvár
53. sz. főút:	52. sz. főút Solt—Kiskunhalas—Tompá**—(Szerbia és Montenegró)
54. sz. főút:	5. sz. főút Kecskemét—Soltvadkert—51. sz. főút Sükösd
55. sz. főút:	5. sz. főút Szeged—Baja—Duna-híd—M6 Bátaszék
56. sz. főút:	6. sz. főút Szekszárd—Mohács—Udvar**—(Horvátország)
57. sz. főút:	58. sz. főút Pécs—Mohács—Duna-híd*—51. sz. főút Dávod térsége*
58. sz. főút:	6. sz. főút Pécs—Harkány—Drávaszabolcs**—(Horvátország)
61. sz. főút:	6. sz. főút Dunaföldvár—Dombóvár—Kaposvár—M7 Nagykanizsa
611. sz. főút:	61. sz. főút Dombóvár—66. sz. főút Sásd
63. sz. főút:	8. sz. főút Székesfehérvár—Sárbogárd—6. sz. főút Szekszárd
64. sz. főút:	61. sz. főút Simontornya—M7 Enying

65. sz. főút:	6. sz. főút Szekszárd—Tamási—Siófok 7. sz. főút
66. sz. főút:	6. sz. főút Pécs—Sásd—Kaposvár 61. sz. főút
67. sz. főút:	7. sz. főút Balatonszemes*—Látrány*—Kaposvár—Szigetvár*—Drávasztára térsége***—(Horvátország)
68. sz. főút:	M7 Balatonszentgyörgy—Nagyatád—M57 Barcs**—(Horvátország)
71. sz. főút:	7. sz. főút Lepsény—Balatonfüred—M76 Keszthely
72. sz. főút:	71. sz. főút Balatonfűzfő—M80 Litér térsége
73. sz. főút:	71. sz. főút Csopak—M80 Veszprém
74. sz. főút:	7. sz. főút Nagykanizsa—Zalaegerszeg—8. sz. főút Vasvár
75. sz. főút:	71. sz. főút Keszthely—Rédics**—(Szlovénia)
76. sz. főút:	M9 Zalaegerszeg—8. sz. főút Körmend
81. sz. főút:	8. sz. főút, Székesfehérvár—Kisbér—Győr, 1. sz. főút
811. sz. főút:	8. sz. főút Székesfehérvár—1. sz. főút Bicske
82. sz. főút:	M80 Litér térsége*—Gyulafirátót*—Zirc—1. sz. főút Győr
821. sz. főút:	Győr 82—83. sz. főutak bevezető szakasza
83. sz. főút:	M8 Városlőd—Pápa—Győr 821. sz. főút
84. sz. főút:	71. sz. főút Balatonederics—Sárvár—Sopron**—(Ausztria)
85. sz. főút:	M85 Csorna—Kapunár—M9 Nagycenk térsége
86. sz. főút:	1. sz. főút Mosonmagyaróvár—Csorna—Szombathely—M8 Körmend—Zalalövő—Zalabaksa*—Lenti*—Tornyiszentmiklós***—(Szlovénia)
87. sz. főút:	8. sz. főút Kám—Szombathely—Kőszeg**—(Ausztria)
88. sz. főút:	M9 Vát térsége—Sárvár 84. sz. főút
89. sz. főút:	87. sz. főút Szombathely—Bucsu***—(Ausztria)

2b. Új főúti kapcsolatok

- (Szombathely)—Sárvár—Celldömölk—Pápa—Kisbér—Tatabánya—Tát—(Esztergom)
- Csorna—Pápa
- Pápa—Devecser—Tapolca
- (Ausztria)—Fertőd**—M85 Fertőszentmiklós térsége
- 81. sz. főút Pér—Gönyű
- (Szlovénia)—Bajánsenye**—Zalalövő—76. sz. főút Zalaszentgyörgy térsége
- Veszprém—Tapolca—Keszthely
- Székesfehérvár—Zámoly—Csákvár—Bicske 811. sz. főút
- Sávolgy—Marcali—Somogyvár—Gamás—Törökkoppány—Nagykónyi
- Iregszemcse—Nagykónyi
- Pécs—Vajszló
- M9 Komló—M6 Pécs
- 58. sz. főút—Siklós—Villány
- Rétság—Jobbágyi—Szurdokpuszpöki—Gyöngyös
- Bátorfőnyé—24. sz. főút
- Encs—38. sz. főút
- Sárospatak—Kisvárd—Vásárosnamény
- Nyíregyháza—Nyírbátor—Vállaj**—(Románia)
- Polgár—Tiszacsege—Egyek—Tiszaörs
- Gyöngyös—Karácsond—Heves—Kisköre—Tisza-híd—Kunhegyes
- Kunhegyes—Kisújszállás—Túrkeve—Mezőtúr—Szarvas
- Kalocsa—Kecel
- Soltvadkert—Kiskunmajsa—Kiskundorozsma
- Hódmezővásárhely—Makó—Kiszombor**—(Románia)
- Szarvas—Orosháza—Mezőkovácsháza—Battonya**—(Románia)

- Szentese—Orosháza
- 34. sz. főút Kunmadaras—Karcag—Füzesgyarmat—47. sz. főút Szeghalom
- M44 Békéscsaba—46. sz. főút Doboz
- Törökszentmiklós—Martfű
- Maglód—Kóka—Szentmártonkáta—Farmos—Újszilvás—Szolnok
- Nagykáta—4. sz. főút Albertirsa
- 31. sz. főút Budapest—Nagykáta—M4 Szolnok
- 38. sz. főút Rakamaz—Tiszavasvári—Hajdúböszörmény 35. sz. főút

2c. Főútkorrekciók

A felsorolás nem tartalmazza azokat az elkerüléseket, amelyek a gyorsforgalmi utak részét fogják képezni.

1. sz. főút:	Vértesszőlős, Tata, Almásfüzitő, Komárom, Gönyű, Győr észak, Abda, Öttevény, Mosonmagyaróvár
2. sz. főút:	Rétság
3. sz. főút:	Gödöllő, Hatvan, Miskolc déli elkerülő, Szikszó, Aszaló, Csobád, Forró, Encs, Garadna, Hernádszurdok, Hidasnémeti, Tornynosnémeti
4. sz. főút:	Vecsés, Üllő, Abony, Törökszentmiklós, Kenderes, Kisújszállás, Hajdúszoboszló, Debrecen, Nyíregyháza, Nyírpazony, Nyírtura, Nyírbogdány, Székely, Berkesz
5. sz. főút:	Alsónémedi, Örkény, Kiskunfélegyháza, Szeged
451. sz. főút:	Kiskunfélegyháza
6. sz. főút:	Érd, Ercsi, Dunaföldvár, Pécs, Szigetvár, Barcs
7. sz. főút:	Martonvásár déli elkerülő, Kápolnásnyék, Velence, Gárdony, Agárd
8. sz. főút:	Márkó, Bánd, Ajka, Bakonygyepes, Tüskevár, Körmend, Jakabháza
10. sz. főút:	Tát, Nyergesújfalu
11. sz. főút:	Dömös, Pilismarót
14. sz. főút:	Győr
15. sz. főút:	Mosonmagyaróvár, Bezenye
21. sz. főút:	Bátonyterenye, Salgótarján
22. sz. főút:	Érsekvadkert, Balassagyarmat, Szécsény
23. sz. főút:	Nemti, Kisterenye déli elkerülő
24. sz. főút:	Gyöngyös, Parádfürdő, Recsk
25. sz. főút:	Eger, Ózd, Sajópüspöki, Bánréve
26. sz. főút:	Miskolc—Sajószentpéter között új szakasz, Putnok
27. sz. főút:	Edelény
31. sz. főút:	Nagykáta, Jászberény, Jászfákóhalma, Jászapáti, Heves
311. sz. főút:	Nagykáta
32. sz. főút:	Hatvan, Jászberény, Szolnok
33. sz. főút:	Dormánd, Besenyőtelek
34. sz. főút:	Kunmadaras, Kunhegyes
35. sz. főút:	Nagycsécs, Sajószöged, Polgár
36. sz. főút:	Tiszavasvári
37. sz. főút:	Sátoraljaújhely

38. sz. főút:	Rakamaz, Nyíregyháza
41. sz. főút:	Vásárosnamény
43. sz. főút:	Szeged, Makó
44. sz. főút:	Kecskemét, Cserkeszőlő, Őcsöd, Békésszentandrás, Szarvas, Kondoros, Békéscsaba
45. sz. főút:	Hódmezővásárhely
442. sz. főút:	Szolnok—Szandaszőlős, Rákóczi falva, Rákócziújfaló
45. sz. főút:	Kunszentmárton, Szentés
46. sz. főút:	Mezőtúr, Gyomaendrőd
47. sz. főút:	Debrecen, Berettyóújfaló, Mezőberény, Csorvás, Orosháza, Hódmezővásárhely
51. sz. főút:	Kiskunlacháza, Dömsöd, Dunavecse, Solt, Harta, Dunapataj, Kalocsa, Baja, Nagybaracska
52. sz. főút:	Dunaföldvár, Solt, Kecskemét
53. sz. főút:	Kiskőrös, Soltvadkert, Kiskunhalas, Tompa
54. sz. főút:	Jakabszállás, Bócsa, Soltvadkert, Kecel, Császártöltés
55. sz. főút:	Bátaszék, Baja, Csávoly, Felsőszentiván, Tataháza, Mélykút, Mórahalom
56. sz. főút:	Szekszárd, Dunaszekcső, Bár, Mohács
57. sz. főút:	Pécs
58. sz. főút:	Pécs, Szalánta, Harkány
61. sz. főút:	Nagykanizsa, Pincehely, Simontornya
62. sz. főút:	Seregélyes, Perkáta
63. sz. főút:	Székesfehérvár, Bikács, Sárbogárd
64. sz. főút:	Simontornya
65. sz. főút:	Tamási
66. sz. főút:	Sásd
67. sz. főút:	Balatonlelle, Látvány, Somogytúr, Somogybabod, Kaposvár, Szentlászló
68. sz. főút:	Kéthely, Marcali, Kelevíz, Mesztergyő, Böhönye, Nagyatád, Lábod
71. sz. főút:	Badacsony, Keszthely
74. sz. főút:	Nagykanizsa, Zalaszentbalázs, Hahót, Zalaegerszeg, Vasvár
75. sz. főút:	Pacsa, Bak—Lenti—Rédics
76. sz. főút:	Balatonszentgyörgy, Sármellék, Zalaegerszeg
81. sz. főút:	Székesfehérvár, Kisbér, Péter
82. sz. főút:	Nyúl, Écs, Ravasz, Veszprémmarsány, Zirc, Eplény, Gyulafirátót
83. sz. főút:	Győrszemere, Tét, Gyarmat, Takácsi, Pápa
84. sz. főút:	Sárvár, Rábapály, Kópháza, Sopron
85. sz. főút:	Enese, Csorna, Fertőszentmiklós, Nagycenk
86. sz. főút:	Csorna, Szil, Répcelak, Vámoscsalád, Vasegerszeg, Hegyfaló, Pósfá, Szeleste, Vát, Kissároslak, Egyházasköröc, Zalalövő
87. sz. főút:	Kőszeg, Lukácsfaló, Szombathely, Táplánszentkereszt, Tanakajd, Vasszécsény, Csempeszkopács
88. sz. főút:	Sárvár
89. sz. főút:	Szombathely, Sé, Torony

1/2. számú melléklet**Az országos főút és vasúthálózaton tervezett nagy hidak**

Tervezett Duna-hidak

Közúti hidak:	Komárom vagy Vámoszabadi Esztergom Budapest Dunaújváros Szekszárd Mohács	(M81) (M10) M0 északi hídj Aquincumi híd Galvani úti híd Albertfalvai híd (M8) (M9) (57. sz. főút)
Vasúti hidak:	A Budapestet délről kerülő vasútvonalon a Duna fő- és mellékágán.	

Tervezett Tisza-hidak:

Közúti hidak:	Vásárosnamény Polgár Kisköre Szolnok Tiszaug Algyő (bővítés) Szeged	(M3) (M3) (új főút) (M4) (M44) (M47) (M43)
Vasúti hidak:	Szeged (Szeged—Temesvár összekötésén)	

1/3. számú melléklet**Határátkelők a gyorsforgalmi és főúthálózaton, valamint a vasúti főhálózaton**

Meglevő határátkelők		Tervezett határátkelők	
Szlovákia felé:			
Rajka	15. sz. főút		
Rajka	M 15		
Vámoszabadi	14. sz. főút	Vámoszabadi vagy Komárom	M81
Komárom	13. sz. főút	Komárom vagy Vámoszabadi	M81
		Esztergom	M10
Parassapuszta	2. sz. főút		M2
Salgótarján	21. sz. főút		M21
Bánréve	26. sz. főút		
Tornanádaska	27. sz. főút		
Tornyosnémeti	3. sz. főút		M30
Sátoraljaújhely	37. sz. főút		
Ukrajna felé:			
Záhony	4. sz. főút	Záhony és Barabás	M3
Beregsurány	41. sz. főút		
Tiszaecs	491. sz. főút		

Meglévő határátkelők		Tervezett határátkelők	
Románia felé:			
Csengersima	49. sz. főút		M49
		Vállaj	új főút
Nyírábrány	48. sz. főút		
Biharkeresztes	42. sz. főút		M4
Méhkerék			új főút
Gyula	44. sz. főút		M44
Battonya	új főút		
Nagylak	43. sz. főút	Csanádpalota Kiszombor	M43 új főút
Szerbia és Montenegró felé:			
Röszke	5. sz. főút		M5
Tompa	53. sz. főút		
Hercegszántó	51. sz. főút		
Horvátország felé:			
Udvar	56. sz. főút		
Drávaszabolcs	58. sz. főút	Ivándárda	M6
		Drávasztára térsége	
		67. sz. főút	
Barcs	6. sz. főút	M6	
Letenye	7. sz. főút	M7	
Szlovénia felé:			
Rédics	86. sz. főút	Tornyiszentmiklós	M70
		86. sz. főút	
		Bajánsenye	új főút
Ausztria felé:			
Rábafüzes	8. sz. főút	M8	
Bucsu	89. sz. főút		
Kőszeg	87. sz. főút		
Kópháza	861. sz. főút		
Sopron	84. sz. főút	M9	
Fertőd		új főút	
Hegyeshalom	M1 1. sz. főút		
Vasúti főhálózaton levő határátkelők			
Szlovákia felé:			
Rajka			
Komárom			
Szob			
Somoskőújfalu			
Bánréve			
Hidasnémeti			
Sátoraljaújhely			
Ukrajna felé:			
Záhony/Eperjeske			

Meglevő határátkelők		Tervezett határátkelők	
Románia felé:			
Nyírábrány			
Biharkeresztes			
Kötegyán			
Lökösháza			
Szerbia és Montenegró felé:			
		Kübekháza	
Röszke			
Kelebia			
Horvátország felé:			
Magyarbóly			
Gyékényes			
Murakeresztúr			
Szlovénia felé:			
	Őrihodos (Bajánsenye)		
		Rédics	
Ausztria felé:			
Szentgotthárd			
Sopron			
Hegyeshalom			
A tervezett nagy sebességű vasútvonalak határátmenetei a következő települések térségét érintik:			
Rajka/Hegyeshalom			
Kelebia			
Záhony			
Murakeresztúr			

1/4. számú melléklet

Országos jelentőségű logisztikai központok és térségeik

I.	Nyugat-dunántúli körzet	Sopron (részközpont: Szombathely)
II.	Észak-dunántúli körzet	Győr—Gönyű
III.	Közép-dunántúli körzet	Székesfehérvár (részközpont: Dunaújváros, Veszprém)
IV.	Dél-dunántúli körzet	Baja (részközpont: Mohács)
V.	Budapesti körzet	Dél-Pest (Soroksár)
		Dél-Buda (Nagytétény)
		Csepel Nemzeti Szabadkikötő
VI.	Közép-alföldi körzet	Szolnok
VII.	Dél-alföldi körzet	Szeged (részközpont: Kiszállás)
VIII.	Észak-keleti körzet	Miskolc/Tiszaújváros
IX.	Észak-tiszántúli körzet	Záhony (részközpont: Nyíregyháza)
X.	Délnyugat-dunántúli körzet	Nagykanizsa
XI.	Közép-tiszántúli körzet	Debrecen

1/5. számú melléklet**A vasúthálózat fő elemei¹***Nagysebességű vasútvonalak*

- Hegyeshalom/Rajka—Budapest—Kelebia (IV. sz. „Helsinki közlekedési folyosó” hazai szakasza)
- Murakeresztúr—Budapest—Nyíregyháza—Záhony/ Eperjeske (V. sz. „Helsinki közlekedési folyosó” hazai szakasza)

Nemzetközi törzshálózati fővonalak

- E 50 (Párizs)—országhatár—Hegyeshalom—Budapest—Miskolc—Nyíregyháza—Záhony/Eperjeske—országhatár—(Moszkva)
- E 52 (Bratislava)—országhatár—Szob—Budapest—Cegléd—Szolnok—Debrecen—Nyíregyháza
- E 56 Budapest—Újszász—Szolnok—Lökösháza—országhatár—(Bukarest)
- E 61 (Stockholm)—országhatár—Komárom—Budapest
- E 69 Budapest—Murakeresztúr—országhatár—(Koper)
- E 71 Budapest—Dombóvár—Gyékényes—országhatár—(Rijeka)
- E 691 Murakeresztúr—Gyékényes
- E 85 Budapest—Kelebia—országhatár—(Athén)
- Püspökladány—Biharkeresztes
- Felsőzsolca—Hidasnémeti—országhatár
- Székesfehérvár*—Boba*—Celldömölk*—Szombathely*—Szentgotthárd*
- Győr—Pápa—Celldömölk
- Boba*—Ukk*—Zalaegerszeg*—Bajánsenye*
- Cegléd*—Szeged*
- Szombathely*—Sopron*
- Debrecen*—Nyírábrány*

Hazai törzshálózati fővonalak

- Székesfehérvár—Komárom
- Győr—Sopron
- Rajka—Hegyeshalom—Porpác
- Szombathely—Nagykanizsa
- Balatonszentgyörgy—Tapolca
- Szabadbattyán—Tapolca
- Dombóvár—Pécs—Pécsbánya-rendező
- Pusztaszabolcs—Dunaújváros
- Hatvan—Somoskőújfalu
- Hatvan—Újszász
- Miskolc—Bánréve—Ózd
- Kiskunfélegyháza—Kiskunhalas
- Budapesti körvasút
- Körmend*—Zalaötvő*

Egyéb fővonalak

- Budapest—Rákosrendező—Dorog—(Tokod)—Esztergom
- Almásfüzitő—Tokod—Esztergom—Kertváros
- Tatabánya—Környe—Oroszlány
- Tapolca—Ukk
- Dunaújváros—Mezőfalva—Rétszilas
- Pusztaszabolcs—Szabadbattyán
- Sárbogárd—Börgönd—Székesfehérvár
- Rétszilas—Bátaszék
- Dombóvár—Bátaszék

¹ A tervezett elemek *-gal szerepelnek.

- Gyékényes—Szentlőrinc
- Pécsbánya-rendező—Magyarbóly
- Aszód—Galgamácsa—Vác
- Mezőzombor—Sátoraljaújhely
- Füzesabony—Eger
- Nyékládháza—Tiszapalkonya—Erőmű
- Debrecen—Füzesabony
- Apafa—Nyírbátor—Mátészalka—Záhony
- Tiszatenyő—Hódmezővásárhely—Makó
- Szeged—Békéscsaba—Kötegyán
- Kőbánya—Kispest—Kecskemét
- Fülöpszállás—Kecskemét
- Kiskunhalas—Baja—Bátaszék
- Rákospalota—Újpest—Veregyház—Vácrátót

Mellékvonalak

Az előzőekben fel nem sorolt valamennyi vonal.

A vasúthálózat új elemei

Nemzetközi törzshálózati fővonalakhoz kapcsolódva:

- A Budapestet délről elkerülő vasútvonal Komárom, Kisbér, Mór, Bodajk, Székesfehérvár, Börgönd, Pusztaszabolcs, Ercsi, Szigetújfalu*, Áporka*, Kiskunlacháza*, Bugyi*, Dabas*, Újhartyán*, Pusztavacs*, Cegléd* településeket érinti, a Dunán és a Ráckevei Duna ágon új Duna-híddal*.
- Szeged*—Szőreg*—Oroszlámos—Kikinda—Temesvár kapcsolat helyreállítása új Tisza-híddal*, Újszentiván*, Kübekháza* érintésével.

Egyéb fővonalakhoz kapcsolódva:

- Bácsalmás—Csikéria—Szabadka—Röszke—Szeged összeköttetés helyreállítása
- Rédics—Lendva kapcsolat visszaépítése
- Bobánál deltavágány
- Zalaegerszegnél deltavágány
- Mátészalkánál deltavágány
- Szegednél deltavágány

1/6. számú melléklet

A repülőterek besorolása

Nemzetközi kereskedelmi repülőterek:

Budapest—Ferihegy
Debrecen
Sármellék ¹

Kereskedelmi (nemzetközi) repülőtérré fejleszthető repülőterek:

Baracs—Kisapostag (Dunaújváros)
Békéscsaba
Börgönd
Budaörs
Fertőszentmiklós
Kalocsa

¹ A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervének elfogadásáról és a Balatoni Területrendezési Szabályzat megállapításáról szóló 2000. évi CXII. törvény tartalmazza.

Kunmadaras
Mezőkövesd
Nyíregyháza
Öcsény
Pécs—Pogány
Pér (Győr)
Siófok—Kiliti¹
Szeged
Szombathely
Tököl

Közös felhasználású katonai és polgári repülőterek:

Szentkirályszabadja¹
Szolnok
Taszár

Állami repülések céljára szolgáló repülőterek:

Kecskemét
Pápa

1/7. számú melléklet

Országos kerékpárút törzshálózat elemei¹

Duna menti kerékpárút (az Euro Velo hálózat 6. sz. útvonalának része):

(Szlovákia)—Rajka**—Mosonmagyaróvár—Győr—Komárom**—(Szlovákia)—Esztergom**—Szentendr e—Buda-
pest—Ráckeve—Solt—Baja—Mohács—Udvar**—(Horvátország)/Mohács—Hercegszántó**—(Szerbia és Monte -
negró)

Dunakanyar—Ipolymente kerékpárút:

Budapest—Vác—Szob—Letskés**—(Szlovákia)—Balassagyarmat**—(Szlovákia)—Ipolytarnóc**—(Szlo vákia)—
Litke— Salgótarján— Somoskőújfalu**— (Szlovákia)

Duna menti kerékpárutat és a Fertő—Hanság kerékpárutat összekötő kerékpárút:

Hegyeshalom—Mosonmagyaróvár

Fertő—Hanság kerékpárút:

(Szlovákia)—Rajka**—Hegyeshalom**—(Ausztria)—Jánossomorja—Fertőd**—(Ausztria)—Sopron—Fertőrákos**—
(Ausztria)— Bük— Zsira**— (Ausztria)— Kőszeg**— (Ausztria)

Győr—Balaton kerékpárút:

Győr—Zirc—Veszprém—Balatonalmádi

Balaton körüli kerékpárút:

Keszthely—Fonyód—Balatonlelle—Siófok—Balatonkenese—Balatonalmádi—Balatonfüred— Tihany—Zánka—
Balatonederics—Keszthely

Budapest—Velencei-tó—Balaton kerékpárút:

Budapest—Érd—Velence—Székesfehérvár—Balatonkenese

¹ A határátkelőhelyek **—gal szerepelnek.

Alpokalja—Őrség kerékpárút:

(Ausztria)—Kőszeg**—Bozsok—Szombathely—Körmend—Szentgotthárd—Rábafüzes**—(Ausztria)/Felső-
szölnök**—(Szlovénia)—Szentgotthárd—Őriszentpéter—Lenti

Alpokalja—Balaton kerékpárút:

Szombathely—Kám—Keszthely

Dráva menti kerékpárút:

(Horvátország)—Udvar**—Siklós—Drávaszabolcs**—(Horvátország)—Berzence**—(Horvátország)—Csurgó—
Molnári

Kis-Balaton—Mura-melléki kerékpárút:

Fenépuszta—Zalakaros—Nagykanizsa—Molnári—Letenye**—(Horvátország)—Tornyiszentmiklós**—(Szlové-
nia)—Lenti

Vértességi (Komárom—Budapest) kerékpárút:

(Szlovákia)—Komárom**—Tata—Zsámbék—Budapest

Tisza—Balaton kerékpárút:

Tiszaújlak—Kecskemét—Dunaföldvár—Ozora—Siófok

Felső-Tisza kerékpárút:

Sárospatak—Pácin**—(Szlovákia)—Dombrád—Záhony**—(Ukrajna)—Vásárosnamény—Tiszabecs

Zemplén—Bodrog—Tisza menti kerékpárút (Euro Velo hálózat 11. sz. útvonalának része):

(Szlovákia)—Tornyosnémeti**—Telkibánya—Sátoraljaújhely—Tokaj—Tiszafüred—Szolnok—Tiszaújlak—
Csongrád—Szeged—Röszke**—(Szerbia és Montenegró)—Szeged—Kiszombor**—(Románia)

Karancs—Mátra—Tisza-tó kerékpárút:

Somoskőújfalu**—(Szlovákia)—Salgótarján—Cered**—(Szlovákia)—Pétersvára—Eger—Noszvaj—Mezőkövesd—
Poroszló—(Tisza-tó)

Jászság—Tisza-tó kerékpárút:

Budapest—Pécel—Jászberény—Tiszasüly

Aggtelek—Cserehát kerékpárút:

(Szlovákia)—Bánréve**—Putnok—Kelemér—Aggtelek**—(Szlovákia)—Rakaca—Encs—Gönc

Hortobágy—Debrecen kerékpárút:

Tiszacsege—Hortobágy—Debrecen

Körösök menti kerékpárút:

Tiszaújlak—Cserkeszőlő—Szarvas—Békés—Gyula**—(Románia)

Dél-Magyarországi kerékpárút:

Baja—Szeged—Békéscsaba—Szeghalom—Berettyóújfalu—Debrecen

Dél-Dunántúli kerékpárút:

Barcs—Pécs—Bonyhád—Szekszárd—Paks—Dunaföldvár

1/8. számú melléklet**Nemzetközi és országos jelentőségű vízi utak és közforgalmú kikötők**

A vízi út neve	A szakasz (fkm—fkm)	A vízi út osztálya
Duna (nemzetközi vízi út)	1812—1641	VI/B
Duna (nemzetközi vízi út)	1641—1433	VI/C
Mosoni-Duna	14—2	III
Mosoni-Duna	2—0	VI/B
Szentendrei-Duna	32—0	IV
Ráckevei-Duna	58—0	III
Sió-csatorna	121—23	IV/időszakosan (Kizárólag az olyan balatoni vízeresz- tések időszakában hajózható, amelyet a Hajósoknak Szóló Hirdetményben közzétesznek.)
Sió-csatorna	23—0	IV
Dráva	198—70	II
Tisza	685—612	I
Tisza	612—544	III
Tisza	544—403	III
Tisza	403—254	II
Tisza	254—160	IV
Bodrog	51—0	III
Sebes-Körös	10—0	II
Kettős-Körös	23—0	II
Hármas-Körös	91—0	II
Balaton		IV
Fertő tó		II
Velencei-tó		II
Keleti-főcsatorna	45—0	II
Hortobágy—Berettyó-főcsatorna	7—0	II

Közforgalmú nemzetközi és országos jelentőségű kikötők

Dunán:

Győr—Gönyű

Budapest—Csepel

Dunaújváros

Szekszárd

Baja

Tiszán:
Szeged

Határkikötők

Dunán:
Komárom
Esztergom
Budapesti Nemzetközi Hajóállomás
Mohács (schengeni)

Tiszán:
Szeged (schengeni)

1/9. számú melléklet

Országos jelentőségű meglévő szükségtározók és új vízi építmények

1. Jászági-főcsatorna meghosszabbítása (Kisköre, Jászapáti, Jászdózsa, Alattyán)
2. Hortobágy—Berettyó Ágotai elzárás (Karcag, Püspökladány)
3. Szüségártározók

Megnevezés	Vízfolyás	Település
Borsóhalmai	Zagyva, Tarna	Jászfákóhalma, Jászberény
Ér menti	Ér—Berettyó	Pocsaj, Kismarja
Halaspusztai	Berettyó—Sebes-Körös	Szeghalom
Kisdelta	Fehér-Körös	Gyula
Kutas	Berettyó	Szeghalom, Csökmő, Darvas, Zsáka
Lajta menti	Lajta	Hegyeshalom, Mosonmagyaróvár, Levél, Rajka, Bezenye
Ludasi	Bene patak	Ludas, Detk
Mályvádi	Fekete- és Fehér-Körös	Gyula
Mérgesi	Sebes-Körös	Köröstarcsa, Körösladány
Nagyfüged—Tarnazsadányi	Bene, Tarna, Tarnóca	Nagyfüged, Tarnazsadány, Tarnaméra
Rába menti	Rába	Ostffyasszonyfa, Csönge, Kenyeri, Pápoc, Kemenesszentpéter, Várkesző
Visznek	Tarna, Gyöngyös patak	Visznek, Erk
Zagyva jobb parti	Zagyva	Jászberény, Jásztelek, Jánoshida

4. 10 millió m³-t meghaladó térfogattal tervezhető tározási lehetőségek

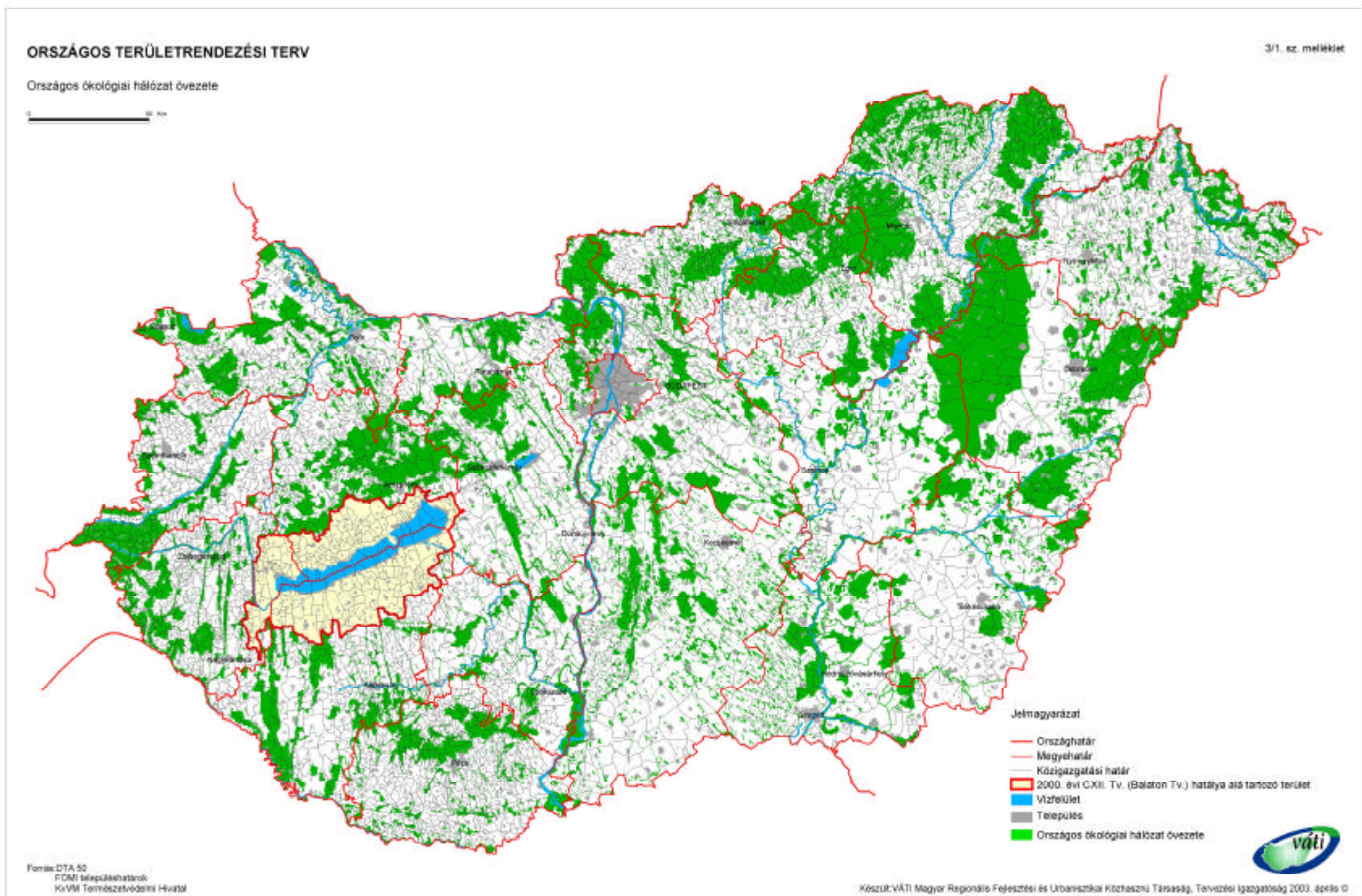
Tápláló vízfolyás	Tározó neve	Település
Bodrog	Bodrogkeresztúri	Vámosújfalú, Olaszliszka, Szegi, Szegilong, Bodrogkeresztúr, Tokaj, Vis, Zalkod

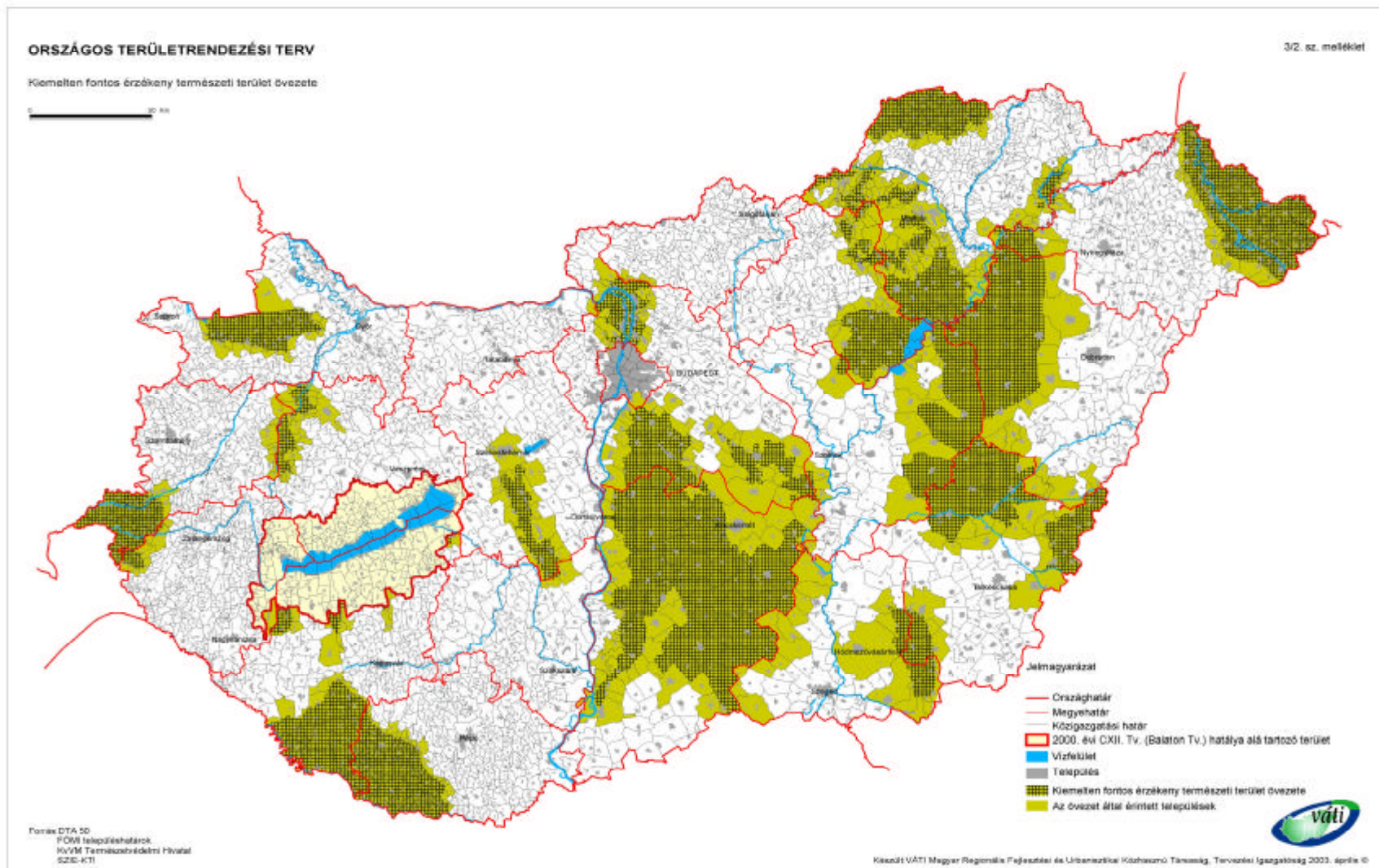
Tápláló vízfolyás	Tározó neve	Település
Ceredi Tarna	Terepesi	Pétervására, Terpes, Szajla, Bükkszék
Kutas	Kutas I—II.	Szeghalom, Csökmő, Darvas, Zsáka
L.I—II—III.	HTVR tározók	Debrecen
Lókos patak	Érsekvadkerti	Érsekvadkert, Szátok
N—XIV.	Füredkőcsi (bővítés)	Tiszafüred
Parádi Tarna	Recski	Sirok, Recsk
Rába	Ikervár—Sótonyi	Sótony, Ikervár, Nyőgér, Bejcgertyános, Egervölgy, Meggyeskovácsi, Rum, Kám
Sarkadér	Nagyiván	Nagyiván, Kunmadaras, Karcag, Nádudvar
Takta csatorna	Inérhádi	Tiszalúc, Nagycsécs, Kesznyéten, Sajóórös, Tiszaújváros
Túr	Túr jobb parti	Garbolc, Kishódos, Nagyhódos

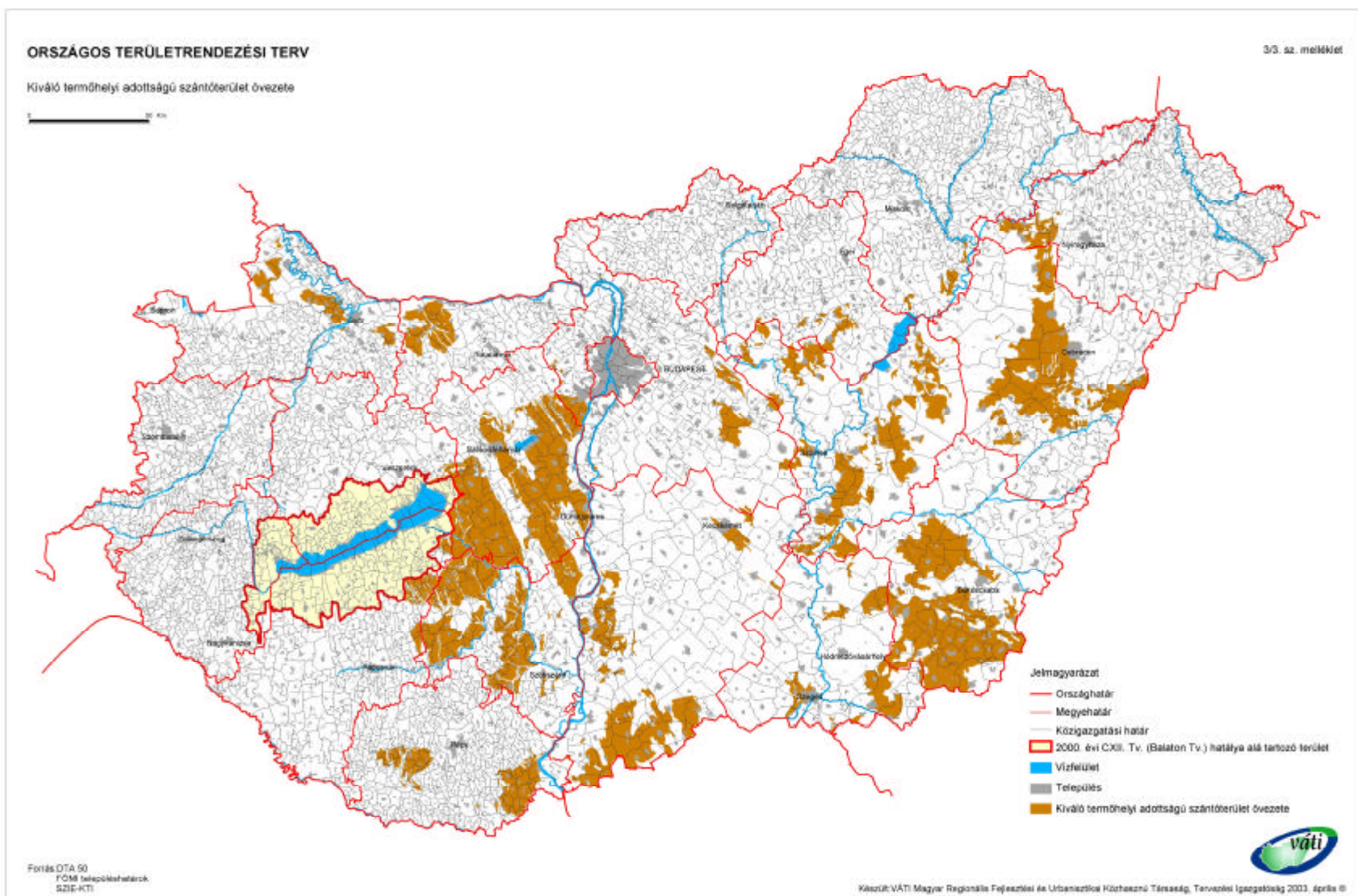
1/10. számú melléklet

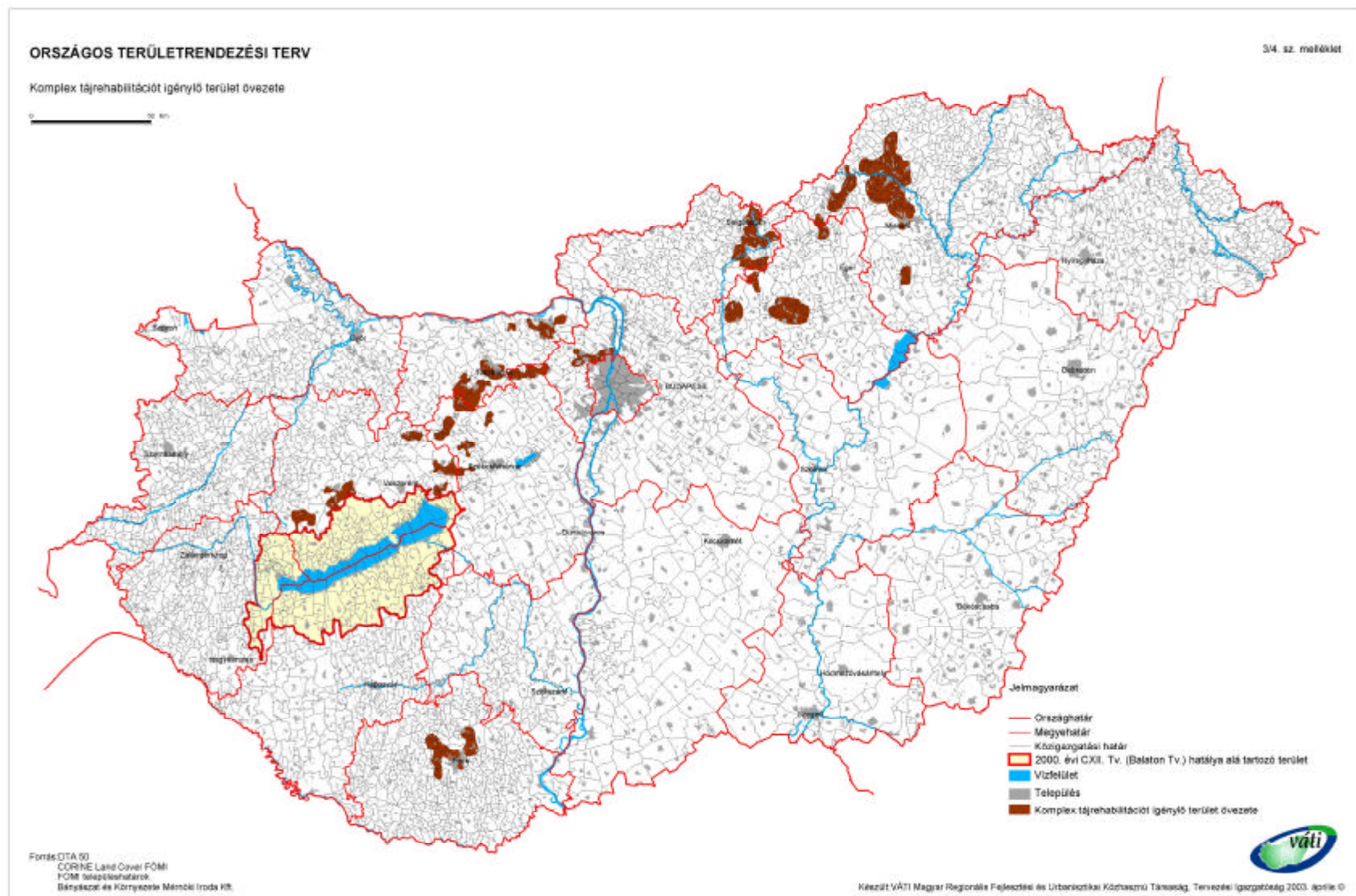
Térségi övezetek és azok kapcsolata

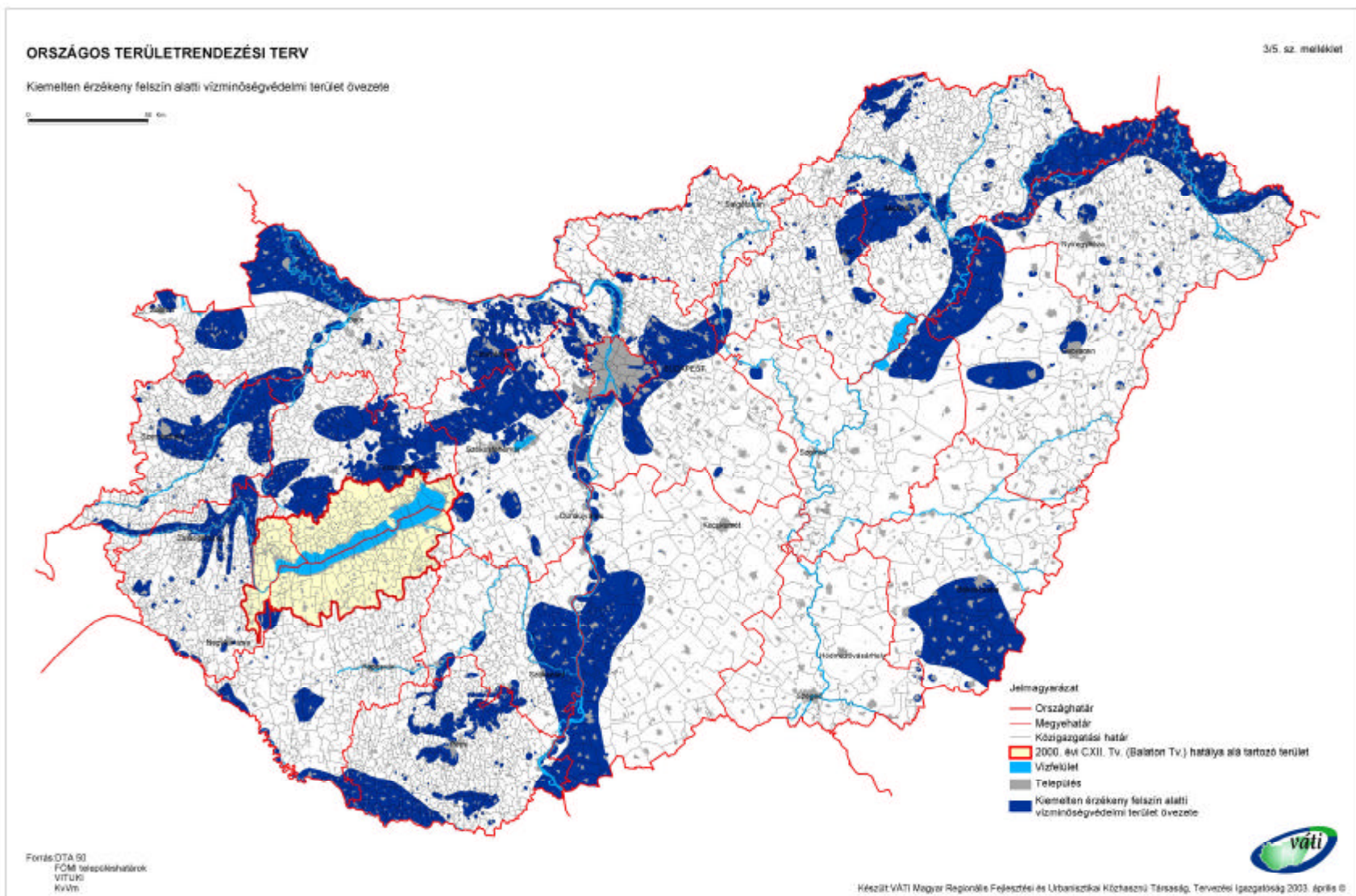
Országos övezetek	Kiemelt térségi és megyei övezetek
a) Országos ökológiai hálózat	a) Védett természeti terület b) Védett természeti terület védőövezete c) Természeti terület d) Ökológiai (zöld) folyosó
b) Kiemelten fontos érzékeny természeti terület	
c) Kiváló termőhelyi adottságú szántóterület	
d) Komplex tájrehabilitációt igénylő terület	e) Térségi tájrehabilitációt igénylő terület
	f) Tájképvédelmi terület
	g) Térségi hulladéklerakó hely kijelöléséhez vizsgálat alá vonható terület
e) Kiemelten érzékeny felszín alatti vízminőség-védelmi terület	
f) Felszíni vizek vízminőség-védelmi vízgyűjtő területe	
	h) Rendszeresen belvízjárta terület
	i) Hullámtér és nyílt ártér
	j) Csúszásveszélyes terület
	k) Vízerózióknak kitett terület
	l) Szélerózióknak kitett terület
	m) Honvédelmi és katasztrófavédelmi terület

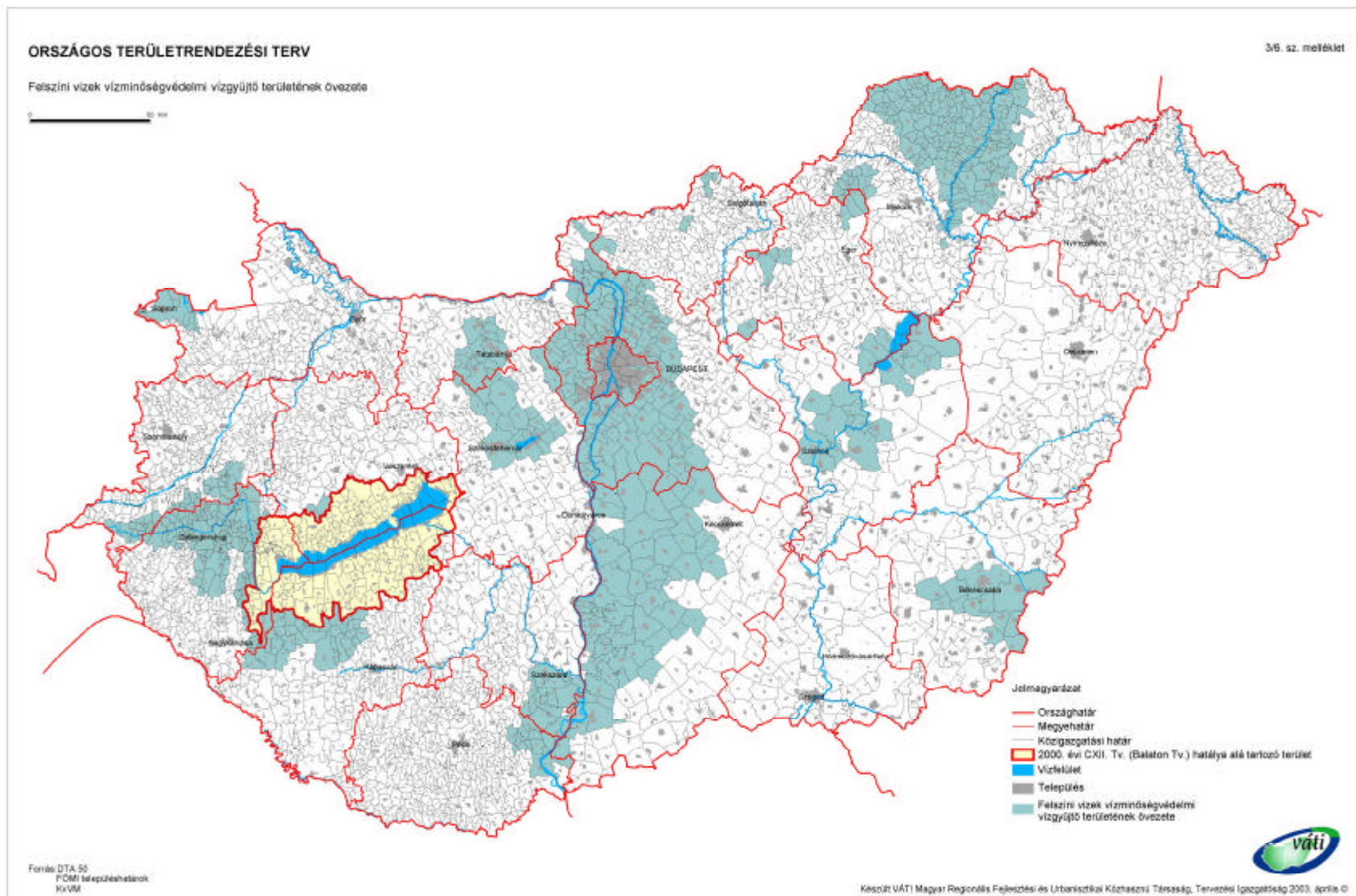

A Kormány rendeletei

A Kormány 64/2003. (V. 13.) Korm. rendelete

a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Kormánya
között a magyar—ukrán államhatár szolgálati célú
átlépéséhez szükséges okmányok egységesítéséről szóló,
Kijevben, 2002. február 6-án aláírt Egyezmény
kihirdetéséről

(Az Egyezmény jóváhagyásáról szóló jegyzékváltás 2003. január hó 24. napján megtörtént. Az Egyezmény, annak 12. Cikk (1) bekezdése alapján, 2003. év február hó 23. napján hatályba lépett.)

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Kormánya között a magyar—ukrán államhatár szolgálati célú átlépéséhez szükséges okmányok egységesítéséről, Kijevben, 2002. február 6-án aláírt Egyezményt e rendelettel kihirdeti.

2. §

Az Egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény

a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Kormánya
között a magyar—ukrán államhatár szolgálati célú
átlépéséhez szükséges okmányok egységesítéséről

A Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Kormánya (a továbbiakban: Szerződő Felek) attól az óhajtól vezette, hogy egyszerűsítsék a magyar—ukrán államhatár szolgálati célú átlépéséhez szükséges okmányok elkészítését, kiállítását és ellenőrzését, továbbá ezen okmányok egységesítése érdekében az alábbiakban állapodtak meg:

1. Cikk

A Magyar Köztársaság és Ukrajna állampolgárai a két állam közötti hatályos nemzetközi szerződésekből eredő feladatok végrehajtása érdekében, szolgálati célból a magyar—ukrán államhatárt a jelen Egyezményben meghatározott szolgálati célú Határátlépési Igazolvánnyal (a továbbiakban: Igazolvány) léphetik át.

2. Cikk

(1) Az Igazolvány magyar és ukrán nyelven készül. Az Igazolvány leírását a jelen Egyezmény elválaszthatatlan részét képező 1. számú melléklet tartalmazza.

(2) A Szerződő Felek az Igazolvány mintapéldányaiból, azok megismerése céljából, 20-20 (húsz-húsz) darabot biztosítanak a másik Szerződő Fél határőrizeti szervei számára.

(3) Az Igazolványt a Szerződő Felek illetékes szervei állítják ki, a kiadó állam nyelvén. A Szerződő Felek diplomáciai úton tájékoztatják egymást az Igazolvány kiállítására feljogosított illetékes szerv megnevezéséről.

3. Cikk

(1) Az Igazolvány korlátlan számú határátlépésre jogosít.

(2) Az Igazolvány kiadásának módját a Szerződő Felek belső jogszabályai állapítják meg.

(3) Az Igazolvány érvényességének időtartama öt év. Ezen időtartam egy alkalommal, öt évre meghosszabbítható.

(4) A Szerződő Felek megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy az Igazolványt, amelynek érvényessége lejárt vagy tulajdonosának jogosultsága megszűnt, haladéktalanul visszaszolgáltassák a kiállító szervnek.

4. Cikk

(1) Az Igazolvánnyal rendelkező személy a közös államhatárt kizárólag a vonatkozó nemzetközi szerződésekben meghatározott feladatok teljesítése céljából lépheti át. A határátlépéssel és a másik Szerződő Fél államának területén való tartózkodással kapcsolatos kötelezettségeket és jogokat a nemzetközi szerződésben meghatározott szolgálati feladatok teljesítésével összefüggésben az Igazolvány „Tudnivalók” része tartalmazza.

(2) Az Igazolvánnyal rendelkező személy a másik Szerződő Fél államának területén csak a nemzetközi szerződésekben kijelölt térségben, a szolgálati feladat végrehajtásához szükséges ideig tartózkodhat.

5. Cikk

(1) Az Igazolvánnyal rendelkező személy az államhatárt indokolt esetben a határátkelőhelyen kívül is átlépheti, ha ez a szolgálati feladatai ellátásához szükséges.

(2) A határátkelőhelyen kívüli határátlépést az illetékes határőrizeti szervnek előzetesen be kell jelenteni. Az egyik Szerződő Fél határőrizeti szerve a határátlépést megelőzően értesíti a másik Szerződő Fél illetékes határőrizeti szervét a tervezett határátlépés helyéről és időpontjáról,

valamint a másik Szerződő Fél államának területén végzendő munka helyéről és az ott tartózkodás várható időtartamáról.

(3) A határátkelőhelyeken kívüli határátlépésre a közös határon — kivételes indokolt szolgálati esetektől eltekintve — csak napkeltétől napnyugtáig kerülhet sor.

(4) Az Igazolványt a birtokosa bármelyik Szerződő Fél határőrizeti szervének felszólítására köteles bemutatni.

6. Cikk

(1) A nemzetközi szerződésben meghatározott szolgálati feladatok végrehajtásához szükséges műszaki és kisegítő személyzet a közös államhatárt csak Igazolvánnyal rendelkező személy kíséretében, Névjegyzék alapján — személyazonosításra alkalmas, fényképpel ellátott hivatalos igazolvány (például személyazonosító igazolvány, útlevél, vezetői engedély) birtokában — lépheti át. A Névjegyzék leírását a jelen Egyezmény elválaszthatatlan részét képező 2. számú melléklet tartalmazza.

(2) A Névjegyzékben legfeljebb 20 (húsz) fő szerepelhet. A Névjegyzéket a nemzetközi szerződésből eredő szolgálati feladatok végrehajtásáért felelős, a munkálatokat elrendelő szerv állítja ki. A Névjegyzéket a Szerződő Feleknek az Igazolvány kiadására illetékes szervei hitelesítik.

(3) Halaszthatatlan szolgálati érdekből a Névjegyzéket a Szerződő Felek államának határmegbízottai is hitelesíthetik.

(4) A Névjegyzéket négy példányban kell kiállítani. Az első az Igazolvánnyal rendelkezőnél, a második a hitelesítést végző szervnél, a harmadik a közös államhatáron való kilépést engedélyező, a negyedik pedig a belépést engedélyező szervnél marad.

(5) A Névjegyzékben feltüntetett személyek jogai és kötelességei azonosak az Igazolvánnyal rendelkezőkével.

7. Cikk

Az Igazolvánnyal rendelkező személy az Igazolványnak vagy a Névjegyzéknek a másik Szerződő Fél államának területén történő elvesztését vagy megsemmisülését haladéktalanul köteles bejelenteni a legközelebbi határőrizeti szervnek, amely erről jegyzőkönyvet vesz fel, és ezt követően intézkedik az érintett személynek (személyeknek) a saját állama területére történő visszaléptetésére.

8. Cikk

A Szerződő Felek illetékes határőrizeti szervei jogosultak arra, hogy megtagadják a közös államhatáron való beléptetést, vagy megvonják a nemzetközi szerződésben

foglalt tartózkodási jogosultságot attól az Igazolvánnyal rendelkező vagy a Névjegyzékben szereplő személytől, aki a tartózkodási állam jogszabályait megsérti, vagy az Igazolványt, illetőleg a Névjegyzéket a rendeltetésétől eltérően használja.

9. Cikk

(1) A jelen Egyezmény végrehajtásának összehangolásáért a magyar Szerződő Fél részéről a Belügyminisztérium, az ukrán Szerződő Fél részéről a Határőrizeti Állami Bizottság mint illetékes szerv a felelős.

(2) A Szerződő Felek a jelen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos vitákat az (1) bekezdésben meghatározott illetékes szervek tárgyalások útján rendezik. A tárgyalások eredménytelensége esetén a Szerződő Felek a vitákat diplomáciai úton rendezik.

10. Cikk

A jelen Egyezmény hatálybalépését megelőzően kiadott szolgálati célú igazolványok, a jelen Egyezmény hatálybalépését követő legfeljebb egy évig használhatók fel, az igazolványok érvényessége azonban nem hosszabbítható meg.

11. Cikk

A jelen Egyezmény rendelkezései nem érintik a Szerződő Felek légitársaságainak repülési és műszaki személyzetére vonatkozó, a Nemzetközi Polgári Repülésről szóló, Chicagóban, 1944. december 7. napján aláírt Egyezmény (ICAO Egyezmény) 9. számú mellékletében (Formalitások egyszerűsítése) biztosított azon kedvezményeket, amelyek ezen személyeket a Szerződő Felek államának területén, szolgálati feladatuk ellátása során megilletik.

12. Cikk

(1) A jelen Egyezmény határozatlan időre szól. A Szerződő Felek diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső jogi követelményeknek eleget tettek. Az Egyezmény a későbbi diplomáciai jegyzék keltét követő 30. (harmincadik) napon lép hatályba.

(2) A jelen Egyezményt bármelyik Szerződő Fél írásban, diplomáciai úton felmondhatja. Az Egyezmény attól a naptól számított három hónap elteltével veszti hatályát, amikor a felmondásról szóló értesítést a másik Szerződő Fél átvette.

13. Cikk

(1) Jelen Egyezmény hatálybalépésének napjával a Szerződő Felek hatályon kívül helyezik:

a) a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének Kormánya között Budapesten, 1986. évi január hó 15. napján aláírt, a magyar—szovjet vasúti határforgalomról szóló Egyezmény hatályban lévő 10. Cikkét;

b) a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Kormánya között Kijevben, 1995. május 19-én aláírt, az államhatáron megvalósuló vasúti forgalomról szóló Egyezmény 24. Cikkét.

(2) Jelen Egyezmény hatálybalépésének napjával a Szerződő Felek a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Kormánya között Budapesten, 1997. november 11-én aláírt, a határvizekkel kapcsolatos vízgazdálkodási kérdésekről szóló Egyezmény 1. és 2. számú mellékletét hatályon kívül helyezik, az Egyezmény 11. Cikkét pedig az alábbiak szerint módosítják:

»11. Cikk

A magyar—ukrán államhatár átlépése

(1) Azon személyeknek, akiknek a jelen Egyezményből származó feladataik teljesítése végett szolgálati célból át kell lépniük az államhatárt, erre érvényes Határátlépési Igazolvánnyal, illetve Névjegyzékkel jogosultak, amelynek a használatát a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Kormánya között a magyar—ukrán államhatár szolgálati célú átlépéséhez szükséges okmányok egységesítéséről

szóló Kijevben, 2002. február 6-án aláírt Egyezmény határozza meg.

(2) A Határátlépési Igazolvánnyal rendelkezők, valamint a Névjegyzékben szereplők — tevékenységüktől függetlenül — a másik Szerződő Fél államának területén nappal és kivételes esetben éjjel tartózkodhatnak:

a) az államhatártól számított 5 km-en belül;

b) az árvízvédelmi töltések és egyéb vízi létesítmények által védett területen, valamint jelen Egyezmény 1. Cikkében említett vízgazdálkodási rendszerek területén;

c) a határvizek medrében;

d) a következő városokban: magyar területen Záhony, Nyíregyháza, Kisvárdá és Vásárosnamény; ukrán területen Ungvár, Csap, Beregszász és Nagyszőlős.«

14. Cikk

(1) A jelen Egyezmény a Szerződő Felek kölcsönös egyetértésével kiegészíthető és módosítható.

(2) A kiegészítést és módosítást diplomáciai úton, írásban kell kezdeményezni. A kiegészítés és módosítás a 12. Cikkben foglalt eljárási rend szerint lép hatályba.

Készült Kijevben, 2002. február hónap 6. napján, két eredeti példányban, magyar és ukrán nyelven, mindkét nyelvű szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság
Kormánya nevében

Ukrajna Kormánya
névében

1. számú melléklet

a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Kormánya között a magyar—ukrán államhatár szolgálati célú átlépéséhez szükséges okmányok egységesítéséről szóló Egyezményhez

Cím (borító) lap

Az állam megnevezése

a kiadó állam címere

Határátlépési igazolvány

1. oldal

Magyar Köztársaság/Ukrajna

a kiadó állam címere

Határátlépési Igazolvány

.....

amely a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Kormánya között a magyar—ukrán államhatár szolgálati célú átlépéséhez szükséges okmányok egységesítéséről szóló, Kijevben, 2002. február hónap 6. napján aláírt Egyezmény alapján került kiadásra, a munkavégzés jogalapjául szolgáló (a nemzetközi szerződés megnevezése) alapján.

Az Igazolvány nyolc számozott oldalt tartalmaz.

2. oldal

Családi név:

Utónév:

Nők születéskori családi és utóneve¹:

Neme:

Születési helye, ideje:

Ellátandó feladatkör (foglalkozás):

A gépi leolvasáshoz szükséges adatok:²

3. oldal

(fénykép helye)

pecsét helye

az igazolvány birtokosának aláírása

.....

4. oldal

Kiállító hatóság:

Kiállítás helye és ideje:

Érvényes:-ig (év, hónap, nap)

.....

hivatalos személy aláírása

pecsét helye

¹ Ezen adatot csak a magyar illetékes szervek által kiadott Határátlépési Igazolvány tartalmazza!

² Ezen adatot csak az ukrán illetékes szervek által kiadott Határátlépési Igazolvány tartalmazza!

5. oldal

Meghosszabbító hatóság:
Meghosszabbítás ideje:
Érvényes:-ig (év, hónap, nap)

.....
hivatalos személy aláírása

pecsét helye

6—7. oldal

Hivatalos bejegyzések:

8. oldal és a hátsó borítólapon
belső oldalára nyomtatva

TUDNIVALÓK

Jelen Határátlépési Igazolvány (a továbbiakban: Igazolvány) a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Kormánya között a magyar—ukrán államhatár szolgálati célú átlépéséhez szükséges okmányok egységesítéséről szóló Egyezmény alapján került kiállításra.

1. Az Igazolvány korlátlan számú határátlépésre jogosít.
2. Az Igazolvánnyal rendelkező személy a közös államhatárt kizárólag a vonatkozó kétoldalú nemzetközi szerződésekben meghatározott feladatok teljesítése céljából lépheti át.
3. Az Igazolvánnyal rendelkező személy a másik Szerződő Fél államának területén csak a nemzetközi szerződésekben kijelölt térségben, a szolgálati feladat végrehajtásához szükséges ideig tartózkodhat.
4. Az Igazolvánnyal rendelkező személy az államhatárt indokolt esetben a határátkelőhelyen kívül is átlépheti, ha ez a szolgálati feladata ellátásához szükséges.
5. A határátkelőhelyen kívüli határátlépést az illetékes határőrizeti szervnek előzetesen be kell jelenteni.
6. Az Igazolványt, amelynek érvényessége lejárt vagy tulajdonosának jogosultsága megszűnt haladéktalanul vissza kell szolgáltatni a kiállító szervnek.
7. Az Igazolványt a birtokosa a magyar és ukrán határőrizeti szervének felszólítására köteles ellenőrzés céljából bemutatni.
8. A határátkelőhelyeken kívüli határátlépésre a közös határon — kivételes esetektől eltekintve — csak napkeltétől napnyugtáig kerülhet sor.
9. Az Igazolvánnyal rendelkező személy az Igazolványnak a másik Szerződő Fél államának területén történő elvesztését vagy megsemmisülését haladéktalanul köteles bejelenteni a legközelebbi határőrizeti szervnek.

2. számú melléklet

a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Kormánya között a magyar—ukrán államhatár szolgálati célú átlépéséhez szükséges okmányok egységesítéséről szóló Egyezményhez

Névjegyzék
azokról a személyekről, akik a magyar—ukrán közös államhatárt szolgálati feladatok ellátása céljából
határátkelőhelyen vagy határátkelőhelyen kívül átlépik

A Határátlépési Igazolvánnyal rendelkező személy családi és utóneve:

Határátlépési Igazolványának száma:

Sorsz.	Családi név és utónév	Születési év	Személyazonosításra alkalmas okmány típusa és száma
1.			
2.			
3.			
4.			
...			
20.			

Kiadás helye és ideje:

pecsét helye

.....
a munkálatokat elrendelő szervezet képviselőjének
aláírása

Érvényes: 20..... évi hó napjáig.

Hitelesítette:
(illetékes szerv megnevezése)

Kelt: (év, hónap, nap)

pecsét helye

.....
hivatalos személy aláírása''

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, az Egyezmény rendelkezéseit 2003. február 23. napjától kell alkalmazni.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének Kormánya között Budapesten, 1986. évi január hó 15. napján aláírt, a magyar—szovjet

vasúti határforgalomról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló 50/1986. (XI. 26.) MT rendelet hatályát veszti.

(3) E rendelet végrehajtásáról a belügyminiszter gondoskodik.

Budapest, 2002. március 18.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

Az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter 25/2003. (V. 13.) ESZCSM rendelete

a hivatásos gondnoki feladatot ellátó személyek képesítési előírásairól

A cselekvőképességgel, gondnoksággal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2001. évi XV. törvény 8. §-ának (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) Hivatásos gondnok lehet minden nagykorú, cselekvőképes, büntetlen előéletű magyar állampolgár, akivel szemben a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet 134. §-ának (6) bekezdésében meghatározott kizáró körülmény nem áll fenn, és az e rendelet szerinti képesítési előírásoknak megfelel.

(2) Hivatásos gondnokká csak olyan személy nevezhető ki, aki legalább középfokú iskolai végzettséggel rendelkezik, és az e rendeletben meghatározott képzésen eredményesen részt vett.

(3) A képesítési előírás alól felmentés nem adható.

(4) A hivatásos gondnoki képzés (a továbbiakban: képzés) térítésköteles.

(5) A képzés tematikáját a *melléklet* tartalmazza.

2. §

(1) A képzés célja, hogy megfelelő ismereteket nyújtson a korlátozottan cselekvőképes és a cselekvőképtelen személyek személyi és vagyoni jogai érdekvédelmének ellátásához.

(2) Képzést a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény 8. §-ában szabályozott felnőttképzést folytató intézmények nyilvántartásában szereplő fővárosi, megyei gyámhivatal (a továbbiakban: megyei gyámhivatal) szervezhet.

(3) A nyilvántartásba vételt igazoló tanúsítvány másolatát a megyei gyámhivatal megküldi a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézetnek (a továbbiakban: Intézet).

Az intézet a tanúsítvány másolatának kézhezvételét követő 30 napon belül az általa kidolgozott tananyagot eljuttatja a megyei gyámhivatalnak.

(4) A megyei gyámhivatal a képzés megindítása előtt tájékoztatja az Intézetet a képzésben részt vevő személyek számáról, a képzés megkezdésének és befejezésének időpontjáról, továbbá a képzést végző személyek nevéről.

3. §

(1) A képzésre írásban lehet jelentkezni a megyei gyámhivatalnál.

(2) A képzés időtartama összesen 28 óra, amely az írásbeli vizsga 1 órás időtartamát is magába foglalja.

(3) Nem bocsátható vizsgára az, aki a képzés során több mint 4 órától hiányzott. Ebben az esetben a résztvevő a képzés díjának ismételt befizetése nélkül vehet részt a következő képzésen.

(4) A képzés tesztkérdésekből álló írásbeli vizsgával zárul. Az írásbeli dolgozat értékelésére a felkészítést végző oktatók és a tanfolyamot szervező gyámhivatal képviselőjét ellátni jogosult személyek kérhetők fel. Az értékelés során a lehetséges minősítések: megfelelt, nem felelt meg.

(5) Az írásbeli dolgozatokat a felkészítést szervező megyei gyámhivatal 10 évig köteles megőrizni.

4. §

(1) A képzésben részt vevők a tanfolyam sikeres elvégzéséről a megyei gyámhivatal által kiadott tanúsítványt kapnak.

(2) A tanúsítványban szereplő tanfolyami képzettség megnevezése: hivatásos gondnok.

5. §

(1) A nyilvántartásba vett hivatásos gondnokok évente 3 órás időtartamú továbbképzésen vesznek részt.

(2) A továbbképzést a képzési tematikára, az esetleges jogszabályi változásokra, illetve a gyakorlat által felvetett problémákra tekintettel szervezik meg a megyei gyámhivatalok.

6. §

A képzésben, továbbképzésben eredményesen részt vett személy adatait [a gyermekek védelméről és a gyámügyi

igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 102. § (3) bek.], valamint a tanúsítványok másolatait a megyei gyámhivatal megküldi az Intézetnek, ahol azokat nyilvántartásba veszik, és sorszámmal látják el.

7. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

(2) A rendelet hatálybalépésekor hivatásos gondnoki feladatokat ellátó személynek a képzési kötelezettséget a rendelet hatálybalépését követő egy éven belül kell teljesítenie.

Dr. Csehák Judit s. k.,
egészségügyi, szociális és családügyi miniszter

Melléklet

a 25/2003. (V. 13.) ESZCSM rendelethez

A hivatásos gondnoki képzés, továbbképzés tematikája

1. A képzés főbb témakörei

- az Európai Szociális Karta, valamint az ENSZ Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya előírásai,
- a Polgári Törvénykönyv cselekvőképességre vonatkozó szabályai,
- a gazdasági társaságokra vonatkozó jogszabályok alapvető előírásai,
- az egészségügyi törvényben a pszichiátriai betegekre vonatkozó előírások,
- a szellemi fogyatékosokra, illetve a halmozottan fogyatékosokra vonatkozó előírások,
- a szociális törvénynek, valamint végrehajtási rendeleteinek a gondnokoltak jogaira és kötelezettségeire vonatkozó előírásai,
- a közigazgatás intézményrendszerére, a gyámhatóságokra, a gyámhatósági eljárásra vonatkozó alapvető szabályok.

2. A képzés szempontrendszere

A képzésben részt vevőket fel kell készíteni:

- ismereteik gyakorlati alkalmazására,
- a törvényes képviselő, a vagyoni és személyes érdekvédelem megtervezésére, kezdeményezésére, megvalósítására,

— a gondnokoltak emberi és személyi jogainak érvényre juttatására.

3. A képzés részletes tematikája

3.1. Általános tudnivalók a cselekvőképességet érintő gondnokságról és a gondnokoltakról:

— történeti előzmények	1 óra (ea.)
— a gondnokság alá helyezés okai, feltételei a hatályos jogszabályban	1 óra (ea.)
— az értelmi fogyatékosok	2 óra (ea.)
— pszichiátriai betegségek szociális összefüggései	2 óra (ea.)
— a pszichiátriai betegek jogai	1 óra (ea.)
— a pszichiátriai betegellátás rendszere	1 óra (ea.)
— a szociális gondoskodás rendszere	1 óra (ea.)

3.2. A gondnok feladata és felelőssége:

— a gondnok feladatai és felelőssége	1 óra (ea.)
— a gondnok kirendelése	1 óra (ea.)
— a hivatásos gondnok gyakorlati teendői	6 óra (gyakorlat)
— a Ptk. (1959. évi IV. tv.) személyi és vagyoni ügyekre vonatkozó alapvető szabályai	
= a személyek joga (jogképesség, cselekvőképesség)	1 óra (ea.)
= a személyhez és szellemi alkotáshoz fűződő jogok, az önrendelkezési jog az egészségügyi ellátásban	1 óra (ea.)
= a tulajdonjog	1 óra (ea.)
= a szerződések joga	1 óra (ea.)
= öröklési jog	2 óra (ea.)
= bank- és hitelviszonyok	1 óra (ea.)
— a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény gondnokoltakat érintő szabályai	2 óra (ea.)
— nyilvántartások, iratkezelés, adatvédelem	1 óra (gyak. + ea.)

4. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

- számonkérés írásbeli teszt formájában
- 1 óra

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 23/2003. (V. 13.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány alapján meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvéből, valamint az Alkotmány 70/A. §-ban szabályozott jogegyenlőségből folyó alkotmányos követelmény, hogy a jogszabályból egyértelműen megállapíthatók legyenek az állammal, mint jogi személlyel szemben fennálló követelések érvényesítésének szabályai és hogy a törvényhozó az állammal szemben jogerős bírói ítélet alapján fennálló pénzkövetelések tekintetében biztosítsa a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 6. §-ában, valamint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 18/C. § (11) bekezdésében foglalt rendelkezések érvényesülésének feltételeit.

2. Az Alkotmánybíróság az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 18/C. § (3) bekezdése utolsó (harmadik) mondatában foglalt rendelkezés alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt benyújtott indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Budapest Főváros Közgylőse indítványt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Kötv.) több rendelkezésének alkotmányossági vizsgálatát kezdeményezte. Az Alkotmánybíróság 47/2001. (XI. 22.) AB határozatában (ABH 2001, 308—329.) elbírálta az indítványnak a fővárosi önkormányzat finanszírozásával kapcsolatos részeit.

Ugyanakkor elkülönítette a Kötv. 82. § (4) bekezdésének utolsó mondata ellen benyújtott indítványt.

A Kötv. 82. § (4) bekezdése az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 18/B. § (2) bekezdését módosította, amelynek utolsó mondata a következő rendelkezést tartalmazta:

„(2) (...) A kincstári egységes számlára inkasszó (azonnali beszedési megbízás) nem nyújtható be, illetve a kincstári egységes számlára benyújtott inkasszó nem teljesíthető.”

Az indítvány benyújtását követően a pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2001. évi L. törvény módosította az Áht. 18. §-ának rendelkezéseit, ennek eredményeként az indítványozó által vitatott szabály átkerült az Áht. 18/C. § (3) bekezdésébe.

Tekintettel arra, hogy az Áht. 18/C. § (3) bekezdésének utolsó mondata változatlan szöveggel tartalmazza az indítvány által támadott szabályt, az Alkotmánybíróság az eljárást az Áht. 18/C. § (3) bekezdés utolsó (harmadik) mondata alkotmányosságának vizsgálatára folytatta le.

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 6. §-a úgy rendelkezik, hogy a pénzforgalmi úton érvényesíthető pénzkövetelést azonnali beszedési megbízással kell behajtani. A vitatott törvényi szabályozás, — állítja az indítványozó — amely a kincstári egységes számlával szemben nem teszi lehetővé az azonnali beszedési megbízás alkalmazását, a kincstári egységes számlát minden alkotmányosan elfogadható indok nélkül kiveszi abból a körből, amellyel szemben fennálló pénzkövetelés inkasszóval érvényesíthető. Az indítványozó álláspontja szerint, a vitatott rendelkezés sérti a tulajdoni formák egyenjogúságának az Alkotmány 9. § (1) bekezdés második fordulatában rögzített követelményét, súlyosan diszkriminatív, ezért sérti az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmát és ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében védett jogállamisággal is.

Az indítványozó szerint ezzel a szabályozással „az állam, (...) mint jogalkotó — közhatalmi eszközzel — privilegiálja, végrehajthatatlanná teszi az inkasszó útján a kincstári egységes számlát”. Az Alkotmánybíróság 59/1992. (XI. 6.) AB határozatára (ABH 1992, 271—274.) hivatkozással kifejti, hogy az állammal, mint a piaci élet szereplőjével szemben az Alkotmányból eredő követelmény, hogy „közhatalmi szerepkörével ne éljen vissza: jogalkotóként ne teremtsen saját számára lényeges erőfölényt, ne különítse el magát a piaci élet szereplői közül, mint a magánjogi viszonyok különös kedvezményezettjét”.

Az Alkotmánybíróság eljárása során megkereste az igazságügy-minisztert és a pénzügyminisztert.

II.

Az Alkotmánynak az indítványozó által felhívott rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„9. § (1) Magyarország gazdasága olyan piacgazdaság, amelyben a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.

(2) Az embereknek az (1) bekezdés szerinti bármilyen hátrányos megkülönböztetését a törvény szigorúan bünteti.

(3) A Magyar Köztársaság a jogegyenlőség megvalósulását az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölését célzó intézkedésekkel is segíti.”

Az Áht.-nak az eljárás során figyelembe vett — az indítvány elbírálásakor hatályos — rendelkezései:

18/B. §

„(2) A Kincstár feladatai különösen:

a) vezeti a kincstári kör és a pénzforgalmi számlatulajdonosok jogszabályban meghatározott számláit;

b) számlát vezet a nemzetgazdasági elszámolásokról, a központi költségvetés bevételeiről és kiadásairól;

c) gondoskodik a költségvetés végrehajtásának likviditási feltételeiről, a kincstári egységes számla napi likviditásáról;

d) végrehajtja a kiadások teljesítésére, a bevételek beszedésére irányuló — jogszabályoknak megfelelően kezdeményezett — pénzügyi lebonyolítási feladatokat, ennek keretében a kiadásokhoz kötődően likviditási fedezet, valamint alaki, formai ellenőrzést végez;

e) előírja és biztosítja a készpénzgazdálkodás feltételeit;

f) részt vesz az állam által nyújtott hitelek és visszerhes támogatások visszafizetésével, valamint az állami követelések kezelésével kapcsolatos feladatok ellátásában;

g) e törvény felhatalmazása alapján befektetési és kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenységet nyújt az állam által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok körében;

h) az államháztartás információs rendszeréhez, illetve az érintettek számára szükséges, rendelkezésre álló információk hasznosításával adatgyűjtési és szolgáltatási feladatokat lát el;

i) részt vesz az EU források pénzforgalmának lebonyolításában;

j) részt vesz a Magyar Állam nemzetközi pénzügyi és fejlesztési intézményekkel való együttműködésével, tagságával összefüggő feladatok lebonyolításában, így különösen gondoskodik az időszakonként fizetendő összegek megfelelő forrásokból történő kifizetéséről, át nem ruházható, kamatfizetési kötelezettséget nem tartalmazó kötelevények kiállításáról, a végrehajtandó műveletek és ügyletek létrehozásáról és lebonyolításáról; valamint a Magyar Állam javára átutalt vagy fizetett bármilyen összeg tekintetében jogosultként eljár;

k) ellátja a külön jogszabályokban megjelölt hatósági letétekkel kapcsolatos kezelői feladatokat.

(3) A Kincstár a (2) bekezdésben szereplő feladatai ellátása során jogosult — törvényben meghatározott körben, mértékben és célra — pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására, ideértve a bankszámla vezetését és a készpénz nélküli fizetési forgalom lebonyolítását is (bankszámlaügylet).

(4) A Kincstár (2) bekezdésben foglalt feladatait a szolgáltatási körébe és szolgáltatási felelősségébe tartozó szervezetek (a továbbiakban: kincstári kör) számára kötelezően igénybe veendő térítésmentes szolgáltatásként teljesíti. A Kincstár jogosult a kincstári körbe tartozók és a kincstári számlatulajdonosok külön rendelkezése nélkül is számláik megterhelésével továbbhárítani a nem általa végzett pénzforgalmi szolgáltatások igazolt díját, amelyet a kincstári kör, illetve a kincstári számlatulajdonosok részére, mint pénzforgalmi közvetítő végez.

(5) A kincstári körbe tartoznak

a) a központi költségvetés, a központi költségvetési szervek, a társadalombiztosítási alapok, a társadalombiztosítás központi hivatali szervei és ezek igazgatási szervei (ez utóbbiak együtt a továbbiakban együtt: társadalombiztosítási költségvetési szervek), a rendelkezésükbe utalt előirányzatok, az alapok,

b) a Magyar Tudományos Akadémia mint köztestület nem gazdasági társasági formában működtetett szervei.”

„18/C. § (1) A kincstári kör szervezeteinek egymás közötti fizetéseit (kiadásait és bevételeit) átvezetéssel kell elszámolni.

(2) Pénzforgalmi tételként kell teljesíteni és elszámolni az (1) bekezdésben foglaltakon kívüli kiadásokat és bevételeket.

(3) A 18/B. § (2)—(3) bekezdésében foglaltak ellátásával kapcsolatos pénzforgalom lebonyolítására a Kincstár a Magyar Nemzeti Banknál pénzforgalmi számlával rendelkezik. A Kincstár a Magyar Nemzeti Banknál devizaszámlát nyithat, és azon e törvényben meghatározott tevékenységével kapcsolatban megszerzett devizát tarthatja és használhatja fel. A kincstári egységes számlára inkasszó (azonnali beszedési megbízás) nem nyújtható be, illetve a kincstári egységes számlára benyújtott inkasszó nem teljesíthető.

(4) A (3) bekezdésben szereplő, a Magyar Nemzeti Bank által a Kincstár részére vezetett pénzforgalmi számla, kincstári egységes számlaként, a kincstári kör szervezetei és feladatai (2) bekezdés szerinti pénzforgalmának lebonyolítását is szolgálja.

(5) A kincstári egységes számlán kell elhelyezni, és folyamatosan tartani a 18/B. § (5) bekezdésében meghatározott kincstári körbe tartozók pénzeszközeit.

(6) A Kincstárban — rendelkezési joguk biztosítása mellett — pénzforgalmi számlát kötelesek vezetni

a) a megyei és regionális területfejlesztési tanácsok és munkaszervezeteik működési és fejlesztési célú pénzeszközeik kezelésére,

b) az Országos Rádió és Televízió Testület,

c) a Műsorszolgáltatási Alap,

d) az Országgyűlés és a Kormány által alapított közalapítványok,

e) a külön jogszabályban meghatározott hallgatói hitelt nyújtó Diákhitel Központ.

A felsorolt pénzforgalmi számlatulajdonosok más pénzügyintézetnél vezetett pénzforgalmi számlával nem rendelkezhetnek, átmenetileg szabad pénzeszközeiket a Kincstár hálózatában értékesített — az értékpapír-számlán, illetve értékpapír-letéti számlán nyilvántartott — állampapírok vásárlásával hasznosíthatják.

A Kincstár a pénzforgalmi számlavezetést, valamint a kincstári körbe tartozók 12/A. § (4) bekezdésében foglalt letéti pénzeszközei kezelését térítésmentes szolgáltatásként végzi.

(7) A Kincstár (6) bekezdésben megjelölt bankszámlavezetési tevékenységével összefüggő pénzforgalom a kincstári egységes számlán bonyolódik.

(8) Az államháztartás alrendszerei pénzügyintézetnél vezetett pénzforgalmi számlával csak e törvényben foglaltak szerint rendelkezhetnek.

(9) A kincstári körbe tartozók a 18/B. § (10) bekezdésében meghatározott, nemzetközi szerződések alapján külföldről beérkező pénzeszközök befogadására és azok felhasználásának lebonyolítására devizaszámlát a Kincstárban nyithatnak. A Kincstár a devizaszámla-vezetéssel kapcsolatos tevékenysége körében — a Magyar Nemzeti Bank és a Kincstár között létrejött megállapodás alapján — a Magyar Nemzeti Bank által alkalmazott feltételek figyelembevételével díjakat számolhat fel és kamatot fizethet, amelynek feltételeit a számlatulajdonossal kötött számlaszerződésben köteles rögzíteni.

(10) A kincstári körbe tartozók a 18/B. § (10) bekezdésében nem érintett jogcímen a devizajogszabályoknak megfelelően megszerzett devizaeszközök kezelésére devizaszámlákat kereskedelmi banknál vezethetnek.

(11) A Kincstár a kötelezett külön rendelkezése nélkül teljesíti a 18/B. § (5) bekezdésben meghatározott szervezetekkel szemben benyújtott olyan beszédési megbízást, amely jogerős bírósági, államigazgatási határozaton vagy jogszabály által meghatározott azonnali beszédési megbízás útján teljesítendő fizetési kötelezettségen alapul.”

A Vht.-nak a pénzkövetelések pénzforgalmi úton történő behajtására vonatkozó szabályai:

„6. § (1) A pénzforgalmi úton érvényesíthető — e törvényben említett — pénzkövetelést azonnali beszédési megbízással kell behajtani; bírósági végrehajtásnak akkor van helye, ha az azonnali beszédési megbízás nem vezetett eredményre.

(2) Pénzforgalmi úton lehet behajtani e törvényben említett pénzkövetelést, ha

a) a jogosult — a lakás-előtakarékossági számla kivételével — bankszámlával, a kötelezett pedig pénzforgalmi bankszámlával rendelkezik,

b) a végrehajtás általános feltételei fennállnak,

c) a követelés teljesítését bírósági, közjegyzői határozat írja elő vagy az a 21. §-nak megfelelő közjegyzői okiratban foglalt kötelezettségvállaláson alapul, és

d) a jogosult a behajtást végző pénzügyi intézménynek nyilatkozik arról, hogy nincs folyamatban a követelése behajtására irányuló bírósági végrehajtási eljárás, illetőleg nem terjesztett elő végrehajtás elrendelése iránti kérelmet vagy ilyen kérelme alapján a követelése nem nyert kielégítést.

(3) Ha a kötelezett pénzforgalmi számlája nem ismert, és az a cégnyilvántartásból sem állapítható meg, a végrehajtás elrendelésére jogosult bíróság a jogosult kérelmére felhívja az adóhatóságot a számlaszám közlésére. Az adóhatóság köteles a felhívásnak haladéktalanul eleget tenni.

(4) Ha a pénzforgalmi úton történő behajtás fedezet hiánya miatt nem vagy csak részben vezetett eredményre, bírósági végrehajtásnak csak akkor van helye, ha a végrehajtást kérő igazolja, hogy a kötelezett számlavezető pénzügyi intézményétől nem kérte az azonnali beszédési megbízás további függőben tartását, és megjelöli, hogy az azonnali beszédési megbízást milyen összegben teljesítette a pénzügyi intézmény. A függőben tartásra irányadó határidő lejártá előtt előterjesztett végrehajtási kérelem elbírálására is ez a rendelkezés irányadó.”

III.

Az indítvány nem megalapozott.

1. Az indítvány alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az Áht. vitatott szabálya sérti-e az Alkotmány 9. § (1) bekezdésének a tulajdoni formák egyenlőségére vonatkozó rendelkezését, valamint a 70/A. §-ban megfogalmazott jogegyenlőség követelményét.

Az Alkotmány 9. § (1) bekezdésének második fordulata az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem értelmezhető önállóan. „Az Alkotmány 9. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül. Ez a rendelkezés azonban nem tekinthető a tulajdoni formák felsorolásának, mint amelyek valamelyikébe való besorolhatóság az alkotmányos védelem feltétele. Az Alkotmány nem tulajdonformák között különböztet, hanem ellenkezőleg: a tulajdon bármely formájára nézve éppen diszkriminációtilalmat fogalmaz meg. A 9. § (1) bekezdése ennek megfelelően az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése jogegyenlőségi tételének (...) a tulajdonhoz való jogra vonatkoztatott kifejtése.” [21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 81.; 33/1993. (V. 28.) AB határozat, ABH 1993, 247, 250.]

Így az Alkotmánybíróságnak a 9. § (1) bekezdés alapján is azt kellett megítélnie, hogy az Áht. 18/C. § (3) bekezdésének utolsó (harmadik) mondata tartalmaz-e az Alkotmány 70/A. §-ába ütköző megkülönböztetést.

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az Alkotmány 70/A. §-ában szabályozott rendelkezést a jog-

egyenlőség általános elvét megfogalmazó alkotmányi követelményként értelmezte. Az Alkotmánybíróság számos határozatában kifejtette, hogy az Alkotmány e szabálya csak az azonos szabályozási körbe vont jogalanyok közötti olyan alkotmányos indok nélkül tett megkülönböztetést tiltja, amelynek következtében egyes jogalanyok hátrányos helyzetbe kerülnek. Az alkotmányi tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok tekintetében tett megkülönböztetésekre terjed ki, abban az esetben, ha a megkülönböztetés nem az emberi vagy az alapvető állampolgári jog tekintetében történt, az eltérő szabályozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha az az emberi méltósághoz való jogot sérti. Az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében megfogalmazott megkülönböztetési tilalom nem jelenti azt, hogy minden, még a végső soron nagyobb társadalmi egyenlőséget célzó megkülönböztetés is tilos. A megkülönböztetés tilalma arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként, egyenlő méltóságú személyként kell kezelnie, azaz az emberi méltóság jogán nem eshet csorba, azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni. Az Alkotmánybíróság ez utóbbi körben akkor ítéli alkotmányellenesnek a jogalanyok közötti megkülönböztetést, ha a jogalkotó önkényesen, ésszerű indok nélkül tett különbséget az azonos szabályozási kör alá vont jogalanyok között. [9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990, 46, 48.; 21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77—78.; 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281—282.; 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 203—204.; 30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 130, 138—140., 39/1999. (XII. 21.) AB határozat, ABH 1999, 325, 342—344. stb.]

Az indítványozó az Áht. vizsgált rendelkezése alapján a kincstári egységes számla megkülönböztetett helyzetét kifogásolja.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint önmagában az, hogy az Áht. 18/C. § (3) bekezdésének harmadik mondata megtiltja a kincstári egységes számlával szemben inkasszó benyújtását, illetőleg az ilyen inkasszó teljesítését és ezzel védelemben részesíti az azonnali beszédési megbízásokkal szemben a kincstári egységes számlát, nem eredményezi az Alkotmány 70/A. §-ának sérelmét.

Az Alkotmány 70/A. §-a a jogalanyok közötti megkülönböztetést tiltja, a kincstári számla védelmére vonatkozó, más pénzforgalmi számláktól eltérő szabályozás önmagában nem eredményezi az Alkotmány 70/A. §-ának sérelmét.

A kincstári egységes számla a Magyar Nemzeti Bank által a Magyar Államkincstár Rt. (a továbbiakban: Kincstár) részére vezetett pénzforgalmi számla, amely az állami feladatok ellátásának finanszírozását, a költségvetés végrehajtását, a kincstári kör szervezetei pénzforgalmának lebonyolítását szolgálja. Ennélfogva a kincstári egységes számla likviditásának védelme közérdek, az állami feladatok zavartalan és folyamatos ellátásának biztosítéka.

A vitatott szabály az Alkotmány 70/A. §-ával összefüggésben alkotmányossági problémát akkor vet fel, ha a kincstári egységes számlának ez a védelme jogalanyok közötti megkülönböztetéshez vezet, például azt eredményezi, hogy — amint azt az indítványozó állítja — valamely, az állammal szemben fennálló, jogerős bírói ítéletben megállapított pénzkövetelés jogosultjai nem élhetnek a Vht. 6. §-ában szabályozott jogosultságukkal, s ezáltal a vitatott törvényi tilalom következtében hátrányos megkülönböztetést szenvednek, illetőleg ha ezáltal az állam, mint magánjogi jogviszonyok alanya más jogalanyokhoz képest privilegizált helyzetbe kerül.

Ezért az indítvány alapján az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett azt is, hogy a vitatott szabályozás a pénzkövetelések Vht. 6. §-ában szabályozott, pénzforgalmi úton történő érvényesítése tekintetében eredményez-e a jogalanyok közötti megkülönböztetést.

Az Áht. 18/C. § (11) bekezdése kimondja, hogy a Kincstár a kötelezett külön rendelkezése nélkül teljesíti a 18/B. § (5) bekezdésben meghatározott szervezetekkel szemben benyújtott olyan beszédési megbízást, amely jogerős bírói, államigazgatási határozaton vagy jogszabály által meghatározott azonnali beszédési megbízás útján teljesítendő fizetési kötelezettségen alapul. E szabály alapján megállapítható, hogy a kincstári körbe tartozó szervezetekkel (a központi költségvetés, a központi költségvetési szervek, a társadalombiztosítási alapok, a társadalombiztosítás központi hivatali szervei és ezek igazgatási szervei a rendelkezésükbe utalt előirányzatok, az alapok, a Magyar Tudományos Akadémia mint köztestület nem gazdasági társasági formában működtetett szervei) szemben fennálló, jogerős bírói ítéleten alapuló fizetési kötelezettség azonnali beszédési megbízás útján történő behajtásának az Áht. alapján nincs akadálya. Az ilyen beszédési megbízásokat a Kincstár a kötelezett külön rendelkezése nélkül is köteles teljesíteni. Az Áht. 18/C. § (11) bekezdésében foglalt rendelkezés garanciát nyújt az állam szerveivel szemben fennálló, jogerős bírói ítéleten alapuló pénzkövetelések végrehajtása során a Vht. 6. §-ában foglalt szabályok érvényesüléséhez, így az ilyen követelések pénzforgalmi úton történő behajtásának nincs akadálya. Így megállapítható, hogy az Áht. 18/C. § (3) bekezdésének utolsó (harmadik) mondatában foglalt tilalom nem eredményez megkülönböztetést a Vht. 6. §-ában szabályozott jogosultság gyakorlása tekintetében az állami szervekkel szemben fennálló pénzkövetelések jogosultjai hátrányára.

Az Alkotmánybíróság vizsgálta azt is, hogy a Kincstárnak ez a kötelezettsége kiterjed-e az állammal, mint jogi személlyel szemben fennálló, bírói ítéleten alapuló követelések pénzforgalmi úton való érvényesítésére is.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 28. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az állam, mint a vagyoni viszonyok alanya jogi személy, így a bírósági eljárásban marasztható. Az államot a polgári jogi jog-

viszonyokban — általános szabályként — a pénzügyminiszter képviseli. Az állam tartozása a központi költségvetést terheli. A központi költségvetés az Áht. 18/B. § (5) bekezdése alapján a kincstári körbe tartozik, így a Kincstárnak az azonnali beszédési megbízás teljesítésére irányuló, az Áht. 18/C. § (11) bekezdésében meghatározott kötelezettsége az állammal szemben fennálló követelések esetén is fennáll.

Mindezeket figyelembe véve megállapítható, hogy az Áht. 18/C. § (3) bekezdésének utolsó (harmadik) mondatában foglalt tilalom a pénzköveteléseknek a Vht. 6. §-ában szabályozott pénzforgalmi úton történő behajtása tekintetében nem vezet a jogalanyok közötti megkülönböztetéshez. A végrehajtási eljárás során nem teremt az államnak, mint magánjogi jogalanynak privilegizált helyzetet és nem hozza hátrányos helyzetbe az állammal szemben fennálló pénzkövetelések jogosultjait sem.

Így az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Áht. 18/C. § (3) bekezdés utolsó (harmadik) mondatának alkotmányellenessége az Alkotmány 70/A. §-a alapján nem állapítható meg.

2. Az indítvány szerint a vitatott szabály ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvével is, mert az állam visszaélve közhatalmi szerepkörével, mint jogalkotó privilegizálja, végrehajthatatlanná teszi inkasszó útján a kincstári egységes számlát.

Amint arra az Alkotmánybíróság a fentiekben rámutatott, azzal, hogy az Áht. megtiltja az egységes kincstári számlával szemben inkasszó benyújtását, nem zárja ki az állammal szemben fennálló, jogerős bírói ítélettel megállapított pénzköveteléseknek pénzforgalmi úton, tehát azonnali beszédési megbízással való behajtását. A Kincstár a Vht. 6. §-ában szabályozott azonnali beszédési megbízást az Áht. 18/C. § (11) bekezdése alapján a központi költségvetés terhére köteles teljesíteni.

A jogerős határozatok által megállapított fizetési kötelezettségek teljesítésére szolgáló előirányzatokat az éves költségvetési törvények állapítják meg. Ilyen előirányzatot tartalmaz a Magyar Köztársaság 2003. évi költségvetéséről szóló 2002. évi LXII. törvény 1. számú melléklete XXII. Pénzügyminisztérium fejezete, a 17. Egyéb költségvetési kiadások cím, 1. Vegyes kiadások alcím, 6. Magán- és egyéb jogi személyek kártérítése jogcím — csoporton. Ez az előirányzat a Kötv. 42. § (1) bekezdés j) pontja alapján módosítási kötelezettség nélkül túlteljesíthető.

Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az Áht. 18/C. § (3) bekezdésének utolsó mondata, nem értékelhető az indítványozó által kifejtett módon. Az e rendelkezésben kimondott tilalom nem jelenti azt, hogy az állam, mint jogalkotó privilegizált helyzetet teremt a maga számára a pénzkövetelések végrehajtása során. Így az indítványozó által kifejtett indokból az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvének sérelme sem állapítható meg.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Áht. 18/C. § (3) bekezdés utolsó (harmadik) mondatával kapcsolatosan az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének, 9. § (1) bekezdésének, valamint 70/A. §-ának megsértése az indítványozó által kifejtett indokok alapján nem állapítható meg, ezért az indítványt elutasította.

Ugyanakkor az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy ha a törvényhozó nem biztosítja az állammal, mint jogi személlyel szemben jogerős bírósági vagy hatósági határozat alapján fennálló pénzkövetelések végrehajtásának feltételeit, ez alkotmányellenes helyzet kialakulásához vezethet. A végrehajtás fedezetének hiánya miatt az ilyen pénzkövetelések végrehajtása tekintetében kialakulhat az indítványozó által kifogásolt alkotmányellenes diszkriminatív helyzet, nevezetesen az, hogy az állam más kötelezetekhez képest alkotmányosan elfogadható indok nélkül kedvezményezett helyzetet élvez a végrehajtási eljárás során. Az Alkotmánybíróság már több határozatában megállapította, hogy az állam, mint magánjogi jogalany javára alkotmányos indok nélkül tett megkülönböztetés alkotmányellenes. [25/1993. (IV. 23.) AB határozat, ABH 1993, 188, 192.; 33/1993. (V. 28.) AB határozat, ABH 1993, 247, 250.; 13/1995. (III. 1.) AB határozat, ABH 1995, 77, 78.]

Az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elve azt a követelményt támasztja a törvényhozással szemben, hogy a jog szabályaiból egyértelműen megállapítható legyen az állammal szemben fennálló követelések érvényesíthetősége. Ezért az Alkotmánybíróság szükségesnek ítélte a határozat rendelkező részében megfogalmazott alkotmányos követelmény kimondását.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az abban foglaltak elvi jelentőségére tekintettel rendelte el.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czucz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmath Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszkyne
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 76/2003. (V. 13.) KE határozata

miniszterek felmentéséről

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 33. §-ának (4) bekezdése alapján, a miniszterelnök javaslatára

Görgey Gábert,

a nemzeti kulturális örökség miniszterét,

dr. Jánosi György

gyermek-, ifjúsági és sportminisztert és

dr. Kóródi Mária

környezetvédelmi és vízügyi minisztert

e tisztségéből

— 2003. május 18-i hatállyal —

felmentem.

Budapest, 2003. május 12.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: V-1/1830/2003.

A Köztársaság Elnökének 77/2003. (V. 13.) KE határozata

politikai államtitkár felmentéséről

A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény 23. §-a alapján, a miniszterelnök javaslatára

dr. Hiller Istvánt, az Oktatási Minisztérium politikai államtitkárát

e tisztségéből

— más fontos megbízatása miatt —

2003. május 18-i hatállyal

felmentem.

Budapest, 2003. május 12.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: V-1/1834/2003.

A Köztársaság Elnökének 78/2003. (V. 13.) KE határozata

miniszterek kinevezéséről

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 33. §-ának (4) bekezdése alapján, a miniszterelnök javaslatára

Gyurcsány Ferencet

gyermek-, ifjúsági és sportminiszterré,

dr. Hiller Istvánt

a nemzeti kulturális örökség miniszterévé,

dr. Juhász Endrét

tárca nélküli miniszterré,

dr. Lévai Katalint

tárca nélküli miniszterré és

dr. Persányi Miklóst

környezetvédelmi és vízügyi miniszterré

— 2003. május 19-i hatállyal —

kinevezem.

Budapest, 2003. május 12.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: V-1/1831/2003.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, tb-önkormányzatok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként — akár színes oldalakon is — helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címen, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2003. évi éves előfizetési díja: 9408 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlőnyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Telefon/fax: 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Ügyintéző (telefonszám):

2003. évi előfizetési díj fél évre 4704 Ft áfával ☐

egy évre 9408 Ft áfával ☐

Számlát kérek a befizetéshez. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik — többek között — a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárat szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357.) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2003. évre: 14 448 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel/fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

Előfizetési díj egy évre: 14 448 Ft áfával ☐

fél évre: 7 224 Ft áfával ☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Miniszterelnöki Hivatal és a Belügyminisztérium közös szerkesztésében havonta megjelenő

ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

az önkormányzatok számára működésük során hasznos és nélkülözhetetlen tájékoztatói forrás.

A kiadvány első három része az önkormányzatokat érintő, újonnan kihirdetett jogszabályokat (törvények, rendeletek — ideértve az önkormányzati rendeleteket is —, alkotmánybíróági és egyéb határozatok) közli. Negyedik főrésze közleményeket, pályázati felhívásokat és tájékoztatásokat (szakértők közleményei, az Állami Számvevőszék ajánlásai, az önkormányzatok által elnyerhető támogatások pályázati feltételei, az önkormányzatok éves pénzügyi beszámolóit, alapító okiratok stb.) tartalmaz.

Az **Önkormányzatok Közlönye** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címen (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2003. évi éves előfizetés díja: 3696 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Önkormányzatok Közlönye** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖZLEMÉNY

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Magyar Közlöny különszámaként megjelentette

**Az általános forgalmi adóról szóló
1992. évi LXXIV. törvény,
a társasági adóról és az osztalékadóról szóló
1996. évi LXXXI. törvény,
az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló
2002. évi XLIII. törvény
és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény
HATÁLYOS SZÖVEGE**

című, A/4 formátumú, 136 oldal terjedelmű kiadványt.

A különszám az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény tárgymutatóval ellátott hatályos szövegét tartalmazza.

A kézirat lezárva: 2003. április 15-én.

Ára: 1792 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni.
Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

**Az általános forgalmi adóról szóló
1992. évi LXXIV. törvény,
a társasági adóról és az osztalékadóról szóló
1996. évi LXXXI. törvény,
az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló
2002. évi XLIII. törvény
és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény
HATÁLYOS SZÖVEGE**

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

FELHÍVÁS

Tájékoztatjuk tisztelt Olvasóinkat, hogy a **Szociális és Munkavédelmi Közlöny 2002 decemberét követően megszűnik**. 2003. évtől kezdődően helyette két új közlöny jelenik meg: a Szociális Közlöny és a Munkaügyi Közlöny. A Szociális Közlöny az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztériumnak, a Munkaügyi Közlöny a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztériumnak lesz a hivatalos lapja.

A Szociális Közlöny tartalmazza — többek között — a már kihirdetett jogszabályokat az alábbiak szerint:

- a szociális törvényt és az ahhoz kapcsolódó jogszabályokat, országgyűlési és kormányhatározatokat,
- a családtámogatási törvényt és a vele kapcsolatos jogszabályokat,
- a társadalombiztosítási nyugellátási törvényt és az ahhoz kapcsolódó jogszabályokat,
- a gyermekvédelmi törvényt és az azzal összefüggésben lévő jogszabályokat,
- a fogyatékosok esélyegyenlőségéről szóló törvényt és az ahhoz kapcsolódó jogszabályokat,
- jelentős, a társadalom széles rétegeit érintő új törvényeket,
- az Alkotmánybíróságnak az előzőekben felsorolt jogszabályokkal kapcsolatos határozatait, valamint
- a szociális szakterülettel összefüggő közleményeket (szakmai pályázatok, szociális szakvizsgáztatással kapcsolatos anyagok stb.) és
- tájékoztatásokat (intézményvezetői állással kapcsolatos pályázati felhívások stb.).

A Munkaügyi Közlöny tartalmazza — többek között — a már kihirdetett jogszabályokat az alábbiak szerint:

- a munkaüggyel, a foglalkoztatáspolitikával, a polgári szolgálattal, a felnőttképzéssel és emberi erőforrás-fejlesztéssel, valamint a munkavédelemmel és a munkaügyi ellenőrzéssel kapcsolatos jogszabályokat, kormányhatározatokat,
- az Alkotmánybíróságnak az előzőekben felsorolt jogszabályokkal kapcsolatos határozatait,
- a jelentős, a társadalom széles rétegeit érintő törvényeket, kormányrendeleteket, valamint
- a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter által kiadott utasításokat, az állami irányítás jogi eszközeit,
- tájékoztatókat, pályázati felhívásokat, hirdetéseket és
- a munkaügyi és foglalkoztatáspolitikai érdekegyeztető testületek tájékoztatóit.

A **Szociális Közlöny**, illetve a **Munkaügyi Közlöny** megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357.) vagy a 318-6668 faxszámán.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

Szociális Közlöny című lapot példányban.

Előfizetési díj egy évre: 9 744 Ft áfával ☐

fél évre: 4 872 Ft áfával ☐

Munkaügyi Közlöny című lapot példányban.

Előfizetési díj egy évre: 9 744 Ft áfával ☐

fél évre: 4 872 Ft áfával ☐

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖZLEMÉNY

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Magyar Közlöny különszámaként megjelentette

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓRÓL SZÓLÓ 1995. ÉVI CXVII. TÖRVÉNY ÉS AZ ILLETÉKEKRŐL SZÓLÓ 1990. ÉVI XCIII. TÖRVÉNY HATÁLYOS SZÖVEGE

című, A/4 formátumú, 176 oldal terjedelmű kiadványt.

A különszám a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény tárgymutatóval ellátott hatályos szövegét tartalmazza.

A kézirat lezárva: 2003. január 31-én.

Ára: 840 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓRÓL SZÓLÓ 1995. ÉVI CXVII. TÖRVÉNY ÉS AZ ILLETÉKEKRŐL SZÓLÓ 1990. ÉVI XCIII. TÖRVÉNY HATÁLYOS SZÖVEGE

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

MAGYAR KÖZLÖNY CD

Az eddig megjelent elektronikus Magyar Közlöny-évfolyamok (1998–99, 2000, 2001) után megjelenik a **MAGYAR KÖZLÖNY CD Archívum** következő, 2002. évi száma!

A MAGYAR KÖZLÖNY CD Archívum előnyei:

- **változatlan tartalom és formátum**
(az eredeti Magyar Közlönyök nyomdahű formában)
- **értéknövelő szolgáltatások**
(keresés, exportálás, közlönyformátumú nyomtatás)
- **kis helyigény, kényelmes tárolhatóság**
(hosszú távú archiválás adatromlás nélkül)

Az új CD és a korábbi évfolyamok ára példányonként egységesen **14 000 Ft + 12% áfa**, az öt évfolyam összesítve **46 000 Ft + 12% áfa**.

Éves Magyar Közlöny-előfizetéssel rendelkező megrendelők a megrendelt CD-k árából **50% kedvezményt** kapnak!

További információ kapható a **06 (80) 200-723** zöld számon vagy a **www.mhk.hu** honlapon.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a **Magyar Közlöny CD Archívumot** az alábbiak szerint:

- ☐ 2002-es évfolyam példányban, ára példányonként 14 000 Ft + 12% áfa
- ☐ 2001-es évfolyam példányban, ára példányonként 14 000 Ft + 12% áfa
- ☐ 2000-es évfolyam példányban, ára példányonként 14 000 Ft + 12% áfa
- ☐ 1998–99-es évfolyam példányban, ára példányonként 14 000 Ft + 12% áfa
- ☐ 1998–2002-es évfolyam összesítve példányban, ára példányonként 46 000 Ft + 12% áfa

Jelenleg is élő éves Magyar Közlöny-előfizetéssel rendelkezünk: igen / nem

Megrendelő (cég) neve: _____

Megrendelő címe: _____

Ügyintéző neve, telefonszáma: _____

Dátum: _____

Cégszerű aláírás: _____

Kérjük, hogy a szelvényt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó **1394 Budapest 62, Pf. 361** postacímére, illetve a **266-8906-os** vagy a **318-6668-as** faxszámra küldje vissza. Megrendelését feladhatja a **www.mhk.hu** honlapon vagy a **kozlony@mhk.hu** e-mail-címen is.

KÖZLEMÉNY

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Magyar Közlöny különszámaként megjelentette

AZ ÚJ POLGÁRI TÖRVÉNYKÖNYV KONCEPCIÓJA ÉS TEMATIKÁJA

című, A/4 formátumú, 144 oldal terjedelmű kiadványt.

A kiadvány a Kormány 1003/2003. (I. 25.) Korm. határozatával elfogadott új Polgári Törvénykönyv Konceptcióját és a Kodifikációs Főbizottság által jóváhagyott szabályozási Tematikát egybefoglalva tartalmazza.

Ára: 980 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni.
Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

AZ ÚJ POLGÁRI TÖRVÉNYKÖNYV KONCEPCIÓJA ÉS TEMATIKÁJA

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönypoltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2003. évi éves előfizetési díj: 62 496 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 140 Ft.
A kiadó az előfizetési díj évközbeli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

03.0822 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.